

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacje stwarza wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówsiemroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drugie 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkunastu po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji w Paryżu wyjątkowo agencja p. A. d. a. m. a. Bu. Clement 4

Zoproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł.; pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1go do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorem rocznie lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą; pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W tych dniach rozpoczynamy druk powieści historycznej

Zygmunta Kaczkowskiego

pod tytułem *Abraham Kitaj*.

Redakcyja *Gazety Lwowskiej* pragnąc wprowadzić w dziale fejetonowym jak największą rozmaitość i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytelników, pozostawiała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi, i uzyskała od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa. Oto szereg autorów, których prace: powieści, nowelle, szkice, obrazki, zamieszczone będą w roku 1886, w fejetonie *Gazety*: Ales, Piotr Jaxa Bykowski, Kazimierz Chłędowski, Hajota, dr. Antoni J. Zygmunt Kaczkowski, Jan Lam, Henryk Lisicki, A. Wileczyński, Jan Zacharyjasiewicz i wielu innych. W tece redakcyjnej posiadamy już wiele cennych manuskryptów, że tu wymienimy tylko: Kazimierza Chłędowskiego: „Dwie wizyty w Anglii”, i dra Ant. J. „Wspomnienia uniwersyteckie”.

W „Przewodniku naukowym i literackim” dodatku bezpłatnym do *Gazety Lwowskiej* o-

bok rozpraw i szkiców historycznych, „Kazimierza Jarochońskiego, dr. L. Kubali i dra Antoniego Małeckiego, którzy najtęskniej przyrzekli nam swe prace, zamieścimy już w pierwszych zeszytach 1886 r. wielce interesujący „Pamiętnik księdza Stanisława Chołnowskiego”, opracowany według rękopisu przez dr. Antoniego J. oraz cenną rozprawę Kazimierza Chłędowskiego p. t. „Dawni Mistrze”, wrażenia z Belgii i Hollandyi.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 12go listopada b. r. najmiłościwiej zezwolić c. k. Namiestnikowi Galicyi, Filipowi Zaleskiemu, przyjąć i nosić cesarski rosyjski order św. Anny pierwszej klasy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 2 grudnia b. r. szefowi sekcji w Ministerstwie wyznań i oświecenia, Karolowi Fidler, z powodu przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, w uznaniu jego długoletniej i znakomitej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej krzyż komandorski orderu Leopolda.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 2 grudnia b. r. zamianować najmiłościwiej radcę dworu przy namiestnictwie w Gracu, dr. Artura hrabiego Enzenberg, szefem sekcji w Ministerstwie wyznań i oświecenia.

Minister skarbu zamianował w ewidencji katastru podatku gruntowego starszego inspektora drugiej klasy, Alfreda Liszkę, starszym inspektorem pierwszej klasy, a inspektora, Jana Szumskiego, starszym inspektorem drugiej klasy.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 5 grudnia.

Przedwczorajszy telegram z Madrytu donosząc o pierwszym posiedzeniu rady ministeryjalnej nowego gabinetu hiszpańskiego pod przewodnictwem regentki, zawierał ważną wiadomość, że królowa-regentka zgodziła się na zaproponowane a powzięte w duchu stronnictwa liberalnego, propozycje. Postanowienie to ważne jest ze względu na istniejące obecnie w Hiszpanii stosunki i jeżeli czyni zadość jednemu stronnictwu, może zniechęcić inne. Krok ministerstwa Sagasty nie został wszakże bynajmniej wywołany pobudkami frakcyjnymi. Tłómacząc go same okoliczności. Ministerstwo to ma zapewnione poparcie szczerych także konserwatyistów i monarchistów, ale tylko jednej części, gdyż niestety, w obozie konserwatywnym przyszło do rozdrożenia. To pierwsza pobudka, dla której p. Sagasta musiał rozszerzyć sferę w szukaniu dla wiernych monarchii poparcia. Rozszerzając to koło, któreby mogło wzrosnąć w siłę, musiał z konieczności skierować się także ku najskrajniejszym zwolennikom postępu w monarchii konstytucyjnej. W ten sposób musiał udać się nawet do nieprzejednanych, ale nie w kwestjach dotyczących formy rządu, tylko w kwestjach religijnych i społecznych. Sam umiarkowany i pojmujący postęp w rozwoju normalnym, prezes gabinetu ma niełatwe zadanie i zniewolony jest gorętszych utrzymywać przyrzeczeniami reform w niedalekiej przyszłości. Wiedząc jednak, jak niebezpieczne byłoby wszelkie reformy w chwili ogólnego przesilenia w kraju, chciał zaznaczyć pierwszy krok rządów regentki aktem łaski, jednają-

cym umysły przynajmniej tych, którzy nie są powodowani pobudkami frakcyjnymi. Drugą nader ważną pobudką dla p. Sagasty była okoliczność, iż ma w gabinecie dwóch członków, których radykalna przeszłość jest znana. Są nimi, znany ze zdolności dyplomatycznych minister spraw zagranicznych Moret, i dzisiejszy minister oświecenia, Montero Rios, który jeszcze w roku 1871 był głównym motorem wprowadzenia w Hiszpanii ustawy o ślubach cywilnych. Jakkolwiek można polegać na tem, że rozum polityczny obu tych ministrów nakaże im w chwili niebezpieczeństwa, zadawałających ich osobiste przekonania, to z drugiej strony, muszą tak oni, jak prezes gabinetu, liczyć się z odcieniami frakcyj, które reprezentują. Znane są aż nadto dobrze właśnie w obozie tego stronnictwa, i żeby je uchylić, trzeba ciągle czuwać i jednać, tembardziej, że ambicje tu większe a brak tej wytrwałości politycznej, która bezwzględnie jest tradycyjną w stronnictwach konserwatywnych wszystkich monarchij. Jeżeli też stronnictwo konserwatywne w Hiszpanii pójdzie za świetnym przykładem byłego prezesa gabinetu, Canovasa del Castillo, który w imię dobra kraju nie wahał się nie tylko dobrowolnie ustąpić, ale stara się obecnie o poparcie dla rządu liberalnego, jeżeli powtarzamy, wszyscy członkowie tego stronnictwa zdobędą się choć w części na tak bezinteresowną miłość ojczyzny, i poczytają nie za wyzwanie, ale za krok konieczności pierwszy akt rządów liberalnych, to może kraj ten choć w części ominą niebezpieczeństwa, które przewidywano. Stronnictwo to zresztą może mieć prawie pewność, że skoro stosunki się skonsolidują, ster rządów

Z PODRÓŻY LITERATA

POGADANKA

Daję taki napis opowiadaniu, bo rzeczywiście nie zasługuje na lepszy, skoro cała podróż moja odbyła się z Buczacza do Lwowa, z której, ma się rozumieć trudno wykonypować jakieś głębszej wartości wspomnienia, kreślić wrażenia, lub coś podobnego do szkicu. Wybierając gawędziańską formę, pomyślałem sobie, że ot znajduję się w dobrze mi znanem i życzliwym towarzystwie, przed którym mogę się z całą swobodą wygadać, jak mi się w ciągu paru dni jechało i czas spędziło — a może przecie nie zdudzę.

Zacznę od tego, jak się dostałem do Buczacza. Naturalnie, przyjechałem, lecz jak się nazywa tego rodzaju wehikuł, daleko nie wiem, chociaż do dziś dnia doskonale go czuję i pamiętam. Jest to gatunek małego tarantasa, powszechnie na Podolu używanego, bez resorów, z kołem ułokowanym na kilku elastycznych drążkach, w którym i pan i sługa siedzą obok siebie z panem brat, a różnią się tylko kapeluszymi. Pan ma zwyczajny, pański, sługa, liberyjny, z herbem nad czolem.

Na równej drodze, a sądzę i po błocie, jedzie się tym dziwolągiem prawidłowo, ale po grudzie i zeschłych bryłach tustej ziemi, co jest tam zwyczajnem podczas lata, człowiek miastowy uważać się musi za kamień, umieszczony w dużej procy, i nieu-

stannie party do wylotu. Być może po do- brym obiedzie, równowaga siły ruchu z siłą oporu, da się jakotako utrzymać, lecz kto jak wasz uniżony sługa zdążył do Buczacza z pustym, gościnnością tamtejszą nie obciążonym żądkiem, ten co minuta ratując się przed przymusowem wyskoczeniem, musiał obejmować w pół siedzącego obok Michałka. Poeciwy ten rusin, fundamentalnie zbudowany, przedstawiał dla mnie rodzaj grzywy końskiej, jak wiadomo najpewniejszego oparcia dla nowicjuszków przy jeździe konnej.

Mam ten zwyczaj, że w każdym nawet niesześciu pasjami lubię filozofować, więc i teraz mimo nieustannej gotowości do wyskoczenia, myśl pracowała nad tem jakiby też szczerza ludzkość z użycia podobnego wehikułu mogła odnieść pożytek. I rzeczywiście znalazłem; że gdyby tak na godzinę miał wsadzić do tego dyabła zakochaną pannę z opornym i niezdecydowanym konkurentem, jestem przekonany nie wróciłiby do domu inaczej jak po słowie. Odkrycie to podaje światłej rozwadze szanownych matek, mających do czynienia z tego rodzaju ciężkimi konkurentami, co to aż do obrzydzenia zajadają i zajadają smaczne kolacje bez skutku, a jeżeli moja wypróbowana recepta do słowa nie doprowadzi, dam się na pierwszej łodydze podolskiej kukurudzy powiesić.

My z Michałkiem, wprawdzie nie daliśmy sobie słowa, lecz wyjechaliśmy do Buczacza w stanie jak nie można większego zbliżenia, bo siadając na przemiany jednego drugiemu na kolana, ku czemu bardzo skutecznie przyczynił się liberalnie ułożony bruk skawetnego i wielce staroży-

tnego miasta. Z tego jednak płynie taki sens moralny, żeby przy próbie z zakochaną parą, jak było wyżej, broń Boże nie pozwałać jej pod żadnym pozorem wjeżdżać do Buczacza.

— Michałku! — rzeknę do mego sąsiada — a gdzie my tu staniemy, jakiz tu jest najlepszy zajazd?

— Ja proszę pana odpowiada z filozoficznym spokojem — staję zawsze na rynku.

— I tam nocujesz?

— A gdzieżtam proszę pana, na noc jedziemy do domu. Sprzedamy karafioły i zavracamy.

— Cóż ty masz z kalafiorami do czynienia?

— Bo widzi pan ja nie jest od koni, tylko od ogrodu, ale dziś nie było komu, więc pan powiada: słuchaj ty kanaliu, zawieziesz pana do Buczacza.

— Mój przyjacielu — rzeknę na to — coż ty się tak brzydko nazywasz?

— Eh, moja familia to jest Romanik, tylko pan nasz takie ma przysłowie — rzecze uśmiechnięty.

Trudno żądać od Michałka więcej nad to, co sam wie, więc zwróciłem się do gro- madki faktorów, którzy podpierając się zakrzywionemi łaskami otoczyli naszą taradajkę. I pokazało się zaraz z ich relacyj, że w Buczaczu hoteli pierwszorzędnych mało co mniej, niż gwiazd na niebie, że jest Mołdawski, Narodowy, Galicyjski i tyle innych noszących nazwiska właścicieli, a wszystkie porządne, bo w nich stawają pany z całej okolicy.

— Niech pan zajedzie do Galicyi — dowodzi jeden, wysuwając się naprzód i z

całą zapalezywością chwytając za mój kuferek. — Tam u Szachny, czy Szai, bo już go nie pamiętam, siedzi sama powiatowa rada.

Przyznaję, że ta generalna nazwa Galicyi i sama powiatowa rada, zdecydowała mnie, oddać swoją osobę Galicyi, bo jużciż, jeżeli sama rada może tam siedzieć, to i ja chudy literacina, powinienem poprzestać na galicyjskiej wygodzie. Pożegnawszy się tedy z Michałkiem, który pocałował mnie w rękę, oświadczył publicznie, że „śmieszniejszego” pana — niby to mnie — jeszcze nie widział; manatki moje oddałem do godnych rąk bardzo poważnie wyglądającego kelnera.

— Jasny pan chce numer z dwoma kółkami?

— A na coż mi dwóch?

— Ny, kiedy u nas wszystkie są z dwoma.

— Więc po coż mnie pytasz?..

Nie było co robić i musiałem objąć numer podwójny, na oko dość schludny, o jednym, tak wysoko osadzonem oknie, że prócz dachu naprzeciw stojącego domu i kawałka zachmurzonego nieba, nie więcej zobaczyć się nie dało.

Wjeżdżając do miasta, od razu powiążeni bardzo przyjacielskie dla Buczacza usposobienie. Zajmuje ono półkolistą amfiteatr w wzgórzach, spuszczających się ku rzece Strypie, posuwającej leniwe i nieco do pomyj podobne swe wody. Na drugiej stronie tej rzeki dominuje klasztor Bazyliński z zabudowaniami szkolnemi i wydaje się być dekoracją sceny, oddzieloną rzeką od amfiteatru, podobnie jak letni teatr w parku łażeniowskim w Warszawie.

naturalnym rzeczy porządkiem, przejdzie znowu w ręce konserwatystów.

Sejm krajowy.

(VI Posiedzenie z dnia 4 grudnia).

(L) Petycje które ych spis odczytał pos. Siemogalewicz, przekazano właściwym komisjom, a to:

Do komisji szkolnej odesłano petycje: Zarządu głównego Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie i oddziałów tegoż Towarzystwa w Białej, Bochni, Brzeżanach, Brzozowie, Czortkowie, Jasle, Jaworowie, Kałuszu, Mielcu, Mikołajowie, Nowym Targu, Ropczycach, Sniatynie, Sokalu, Tarnowie i Trembowli, w sprawie zmiany tytułów I i III ustawy szkolnej z dnia 2go maja 1873 dotyczących się mianowania nauczycieli i śledztw dyscyplinarnych; mieszkańców miasta Janowa o zaprowadzenie języka ruskiego jako wykładowego w szkole ludowej na przedmieściu Nakonecznem; Wiktora Matinka, księdza w Makowisku, o zapomogę na wydawnictwo spiewnika ruskiego, dla szkół ludowych; głównego zarządu Towarzystwa pedagogicznego w sprawie burs dla synów nauczycieli szkół ludowych, w sprawie przyznania nauczycielom ludowym dodatków za kierownictwo szkoły, w sprawie zwrotu kosztów przy przeniesieniu nauczycieli i w sprawie zastępstwa chorych nauczycieli ludowych; Janiny Tarkowskiej, nauczycielki z Dębicy, i A. Kapleńskiego, nauczyciela w Szerzynchach o podwyższenie płacy; nauczycieli szkoły ludowej w Wadowicach, o podwyższenie płac; miasta Żywca, o utworzenie szkoły przemysłowej; rady szkolnej miejscowej w Łobzowie, w sprawie dodatków do płac nauczycieli w Łobzowie; rady szkolnej miejscowej w Mikłaszowie, o podwyż. płac nauczycielom tamtejszej szkoły; wydziału powiatowego w Rawie, w sprawie zastępstwa chorych nauczycieli; zarządu Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie, o subwencję na wydawnictwo czasopisma *Szkola*; rady gminnej w Ciężkowicach, w sprawie zamiany szkół jednoklasowych na jedną, trzyklasową; Józefa Chana, nauczyciela w Dębicy o wliczenie mu do emerytury 10 lat i 2 miesięcy spędzonych przy szkole w Zawadzkiej; rady szkolnej miejscowej w Półwsiu zwierzynieckim o wprowadzenie w życie uchwały sejmowej w przedmiocie podwyższenia płac nauczycielom tamże; rady szkolnej miejscowej w Olszanie o podwyższenie płac nauczycielom tamtejszej szkoły; konkurencji szkolnej w Półwsiu zwierzynieckim o przekształcenie tamtejszej 2 klasowej szkoły na 3 klasową; rady szkolnej miejscowej w Skawinie, o podwyższenie płac nauczycielom tamtejszej szkoły.

Komisji budżetowej przekazano petycje: Wydziału ruskiej bursy w Stryju, o subwencję; okręgowego Towarzystwa rolniczego w Tarnowie i kuratoryi szkoły ogrodniczej w Tarnowie, o podwyższenie subwencji dla tarnowskiej szkoły ogrodniczej; Józefa Chana, nauczyciela w Dębicy, o zapomogę; zboru gminy izraelskiej w Złoc-

zowie, o subwencję na urządzenie własnego szpitala dla ubogich chorych; Feliksy Kiss, 2 voto Parowskiej, o podwyższenie daru z łaski, dla syna; dyrekcji szkoły przemysłowej w Rzeszowie, o udzielenie stałej subwencji; Zakładu Sióstr Miłosierdzia w Bursztynie o subwencję na r. 1886; Józefa Maziarzkiego, nauczyciela w Padwi; Jana Smagata i P. Bara, nauczycieli w Tarnobrzegu; Michała Ochnicza, weterynarza w Buczaczu; Jana Kurmana, nauczyciela w Zawałowie; Sióstr Miłosierdzia w Rozdole; Tekli Radnickiej, wdowy po stróżu Wydziału krajowego; Julii Łys, wdowy gr. kat. kapelan w Iwaczowie; Towarzystwa ruskiej bursy s. Jana Chrzciciela w Drohobyczu, o zapomogę; Wincenty Madejowskiej, o subwencję na kształcenie się w śpiewie; Jana Topolnickiego, opiekuna sierót po Karolu Iwanickim, urzędniku Wydziału krajowego, podwyższenie daru z łaski dla tych sierót; Rudolfa Bernhardt, o subwencję na kształcenie się w śpiewie; zwierzchności gminy Zawadka, powiatu sanockiego, o subwencję na budowę szkoły; straży ogniowej ochotniczej w Niżankowicach, o zapomogę na sprawienie przyrządów ogniowych; Leona Mieczysława Zawiejskiego, rzeźbiarza, o subwencję na dalsze kształcenie się w rzeźbiarstwie; głównego zarządu Towarzystwa pedagogicznego o subwencję dla wyższych szkół wydziałowych żeńskich w Jasle, Sanoku i Kołomyi; tudzież o subwencję na kolonie wakacyjne; Dolores Matoszyńskiej, właścicielki zakładu treblowskiego o subwencję; urzędników szpitala s. Łazarza w Krakowie, o przyznanie dodatków aktywalnych; towarzystwa wzajemnej pomocy uczniów uniwersytetu Jagiellońskiego, o subwencję dla funduszu chorych akademików; Szymona Szalita, urzędnika prywatnego, o zapomogę na kształcenie syna w muzyce; Anieli Abendroth, o subwencję na kształcenie się w śpiewie; towarzystwa „Przymierze Braci“ we Lwowie, o subwencję.

Komisji petycyjnej przekazano petycje: Józefa Łozińskiego, parocha w Jaworowie, w sprawie zmiany ustawy o konkurencji kościelnej; Anny Zielińskiej, wdowy po nauczycielu, o wsparcie; Stefani Zdanowicz, Sióstr Miłosierdzia i przełożonej Zakładu sierót św. Kazimierza we Lwowie, o zapomogę; Emilii Sikorskiej, wdowy po nauczycielu, o dar z łaski; Stowarzyszenia rękodzielników „Zorza“ we Lwowie, o subwencję.

Do komisji drogowej odesłano petycje: Wydziału powiatowego w Złoczowie w sprawie sadzenia drzew przy drogach; wydziału powiatowego w Myślenicach o subwencję na rekonstrukcję dróg gminnych powodzią uszkodzonych; gminy Mikuliczyna o przeniesienie zapory mytniczej ze środka wsi; gminy Choryń o usunięcie rogatki poza obręb miasta; Jośla Zimmermanna, dzierżawcy myta w Podwoleczyskach, o odszkodowanie poniesionych strat w skutek zmiany stosunków.

Komisji bankowej przekazano petycje: Wydziału powiatowych we Lwowie, w Jasle i Rawie, tudzież zwierzchności i gminy Wadowice, w sprawie rewizji przywilejów Banku austro-węgierskiego.

Do komisji kultury krajowej odesłano petycje: Wydziału powiatowego w Myślenicach o przyspieszenie regulacji rzeki Raby; gminy Mikuliczyna w sprawie wolnego poboru surowicy solnej; Towarzystwa kółek rolniczych o subwencję na zakupno narzędzi i nasion, tudzież w sprawie uregulowania używania i zarządu wspólnych gruntów i uwolnienia lasów od enklaw.

Komisji administracyjnej przekazano petycje: Miasta Jarosławia o urządzenie szpitala tamże; miasta Sambora w sprawie rozłożenia ciężaru kwaterunkowego na cały kraj; wydziału powiatowego w Nowym Targu, w sprawie przeniesienia siedziby rady szkolnej okręgowej z Myślenic do Nowego Targu; wydziału powiatowego w Bohorodczanach w sprawie zastosowania patentu cesarskiego z 20 kwietnia 1854 r. do władz autonomicznych, i w sprawie uwolnienia ludności ubogiej od opłaty podatku konsumcyjnego.

Komisji prawniczej przekazano petycje: Gminy i obszaru dworskiego w Kijowie, o wydzielenie z sądu powiatowego w Mikołajowie, a przyłączenie do sądu powiatowego w Żydaczowie; Towarzystwa politechnicznego we Lwowie, o nadanie każdemu rektorowi szkoły politechnicznej we Lwowie, głosu w Sejmie.

Komunikaty p. Marszałka o ukonstytuowaniu się komisji podatkowej, tudzież o złożeniu mandatu zastępcy członka Wydziału krajowego przez posła Langiego, równie jak wniosek posła Abrahamowicza i tow. podaliśmy już wczoraj, dzisiaj zaś podajemy w dosłownem brzmieniu dwie interpelacje posła Zuk-Skarszewskiego do J. E. pana Namiestnika. Opiewają one:

I. Zważywszy, że w dniu 4 października r. z wnieioną była interpelacja w przedmiocie wyrównania nadpłaconych podatków gruntowych z okresu przejściowego w latach 1881 i 1882 treści: „Czy i jaki termin wys. Rząd oznaczył zamierza do wyrównania podatku gruntowego, na podstawie ostatecznych wyników stałego katastru?“

Zważywszy, że odpowiedź J. E. pana Namiestnika wyjaśniła w szerszym wywodzie zarządzenie w kierunku wyrównania podatku gruntowego tym opodatkowanym, którym przy ostatecznym wymierzeniu podatku została podwyższoną należność podatkowa, podczas gdy w odwrotnych wypadkach, w których opodatkowanym skutkiem znizienia czystego dochodu gruntowego, niższy podatek wymierzono w stosunku do przypisanego i uiszczanego za lata prowizoryczne 1881 i 1882, stanowczo nie orzeka;

zważywszy, iż z końcowego brzmienia odpowiedzi: „że ze względu na obecny stan rzeczy Rząd będzie prawdopodobnie w możności przedłożyć Radzie państwa odnośny projekt ustawy do ustawodawczego traktowania“, nie można się spodziewać rychłego zrealizowania tej naglącej sprawy na podstawie kiedyś wydać się mającej ustawy, podczas gdy przedłużenie terminu do czasu nieograniczonego, z których pierwszy według ustawy państwowej z 28 marca

1880 r. dz. p. p. nr. 34 stanowczo po konie roku 1883 oznaczony, bezskutecznie ułynął przed 3 laty, niemniej dalsze oczekiwanie zrealizowania tej kwestyi staje się uciążliwym dla zagrożonych z różnych stron rolników;

zważywszy, że wykonanie ustawy państwowej z 28 marca 1880 r. zostało w niektórych powiatach już z końcem 1882 r. przeprowadzone, podczas gdy w innych władze skarbowe oczekują do tej czynności terminu wydać się mającą ustawą państwową; nakoniec

zważywszy, iż z powodu odpowiedzi na zesłaną interpelację o tyle spóźnionej, że stawianie dalszych wniosków, w owej sesji sejmowej stało się niemożliwym.

Podpisani mają zaszczyt zapytać się J. E. pana Namiestnika:

1. Czy wys. c. k. Rząd wniósł już odnośny projekt ustawy w Radzie państwa do ustawodawczego traktowania w szczególności, w jakim terminie mogą się spodziewać opodatowani zwrotów nadpłaconych podatków gruntowych za lata 1881 i 1882?

2. Czy jest wiadomem, aby w niektórych powiatach już wyrównano podatki gruntowe tak w kierunku podwyższonych jakoteż i znizonych czystych dochodów gruntowych, podczas gdy w innych to się dotychczas nie stało?

3. Czy ze względu na terażniejsze wyjątkowe warunki rolnictwa, nie uważałby J. E. p. Namiestnik za stosowne zarządzić wyrównanie nadpłaconych podatków gruntowych, w tych powiatach, w których tego dotychczas nie wykonano?

4. Podpisani upraszają o odpowiedź w możliwie niespóźnionym czasie, aby w razie potrzeby mogli stawiać wnioski w powyższym przedmiocie w ciągu bieżącej sesji.

II. Zważywszy, iż w miesiącu styczniu r. b. powtarzały się wypadki popalenia budynków włościańskich, położonych poza obrębem pasu ogniowego przy państwowych kolejach w kraju, w czasie ruchu pociągów;

zważywszy, że skonstatowano, iż wszystkie zabudowania i ruchomości Jędrzeja Janusia i Jana Janusia w Polny, kilka innych w Szalowy, nadto garbarnia w Dąbrówce przy Tuchowie, spalone zostały z powodu wydobytających się iskier z lokomotyw w czasie ruchu pociągów;

zważywszy, że w Galicji wszystkie budynki włościańskie są przeważnie wybudowane z drzewa, pokryte słomianym dachem, podczas gdy w innych prowincjach państwa austriackiego murowane, pod ogniotrwałym dachem;

zważywszy, że według ministerjalnego rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1879 Dz. p. p. Nr. 19, ogłoszonego w dniu 5go lutego 1879, wynosi pas ogniowy przy galicyjskich państwowych kolejach 30 metrów, po obydwóch stronach od toru kolejowego, podczas gdy w innych prowincjach przy dawniejszych kolejach, 57 metrów, jak dekret nadzwrotny z 28 grudnia 1843, l. 40.144 i następne ministerjalne rozporządzenia,

podpisani mają zaszczyt zapytać się

Jednak nie samo romantyczne położenie Buczacza tyle mnie zachwycało, ile dziwnego rodzaju charakterystyka miasta, które niedawno jeszcze przeżyło trzęsienie ziemi. I myśli tej, że Buczacz musiał przejść podobną katastrofę, nie mi z głowy nie mogło wyjść, bo niepodobna, aby miejscowość jaka bez przyczynienia się wyższej siły, mogła w ten sposób wyglądać

— I dawno już, jak u was było trzęsienie ziemi? — pytam wnoszącego świeżą wodę kelnera.

Żyd wytrzeszczył na mnie zdziwione oczy i parę sekund stał zamyślony, nim zdobył się na odpowiedź.

— Co to jest trzęsienie ziemi?

— No coż, trzęsienie to jest trzęsienie, od którego wałę się mury.

— O takim trzęsieniu to u nas dzięki Bogu nie słychać — mówi dziwnie mi się przypatrując.

— A o jakimże słyszałeś?

— Słyszałem proszę jasnie pana o trzęsieniu miasta, i takie to u nas jest zawsze.

— To to, to, właśnie to wszystko jedno... Mów, jakże się ono zaczyna? Prawda, że z początku słychać huk podziemny...

Widzę, mój kelner robi jeszcze głupszą minę i zaczyna się cofać ku drzwiom.

— Nie — tu nie ma żadnego huku.

Ułany strzelają zawsze daleko od miasta, a jeden kanon co był pod ziemią zakopany, stoi tam przy katolicki kościół, ale z niego nie strzelają. On jest bardzo stary, ze zamek, który pan widział co na górze stoi i on mógłby pękać.

— Więc w jakim u licha sposób, to miasto się trzęsie? — pytam już trochę zniecierpliwiony.

— Co pan mówił! Ono się samo od siebie nie trzęsie.

— To któż u dyabła nim trzęsie!... Pleciasz ni to ni owo, że trudno cię zrozumieć.

— Kto trzęsie? — powtarza fluteranie — któżby jak nie burmistrz.

Dopiero po tej odpowiedzi, zdołaliśmy się jakoś porozumieć, co jednak nie wyrugowało z mej głowy przekonania, że prócz trzęsienia burmistrza, do takiej rujnacji musiała się przyczynić jeszcze większa siła.

— A któż u was burmistrzem?

— No, żyd.

— Bogaty?

— Żeby on był bogaty, toby tak nie trząsał, ale on stracił majątek...

Tu zawałał się nagle i dalejże mię pytać z kąd ja jestem.

— Może jasny pan ze Lwowa?

— Ze Lwowa.

Widziałem, że przyznanie to wywołało na nim pewne wrażenie.

— Może od Namiestnictwa?

— Nie.

— To może od ten Widział krajowe?

— I tonie. Ale słuchajno przyjacielu — prowadzę rzecz moją dalej — przecież tu macie wyższe władze, macie starostwo, radę powiatową...

Podjęcie, że jestem jakimś tajemniczą osobą urzędową, opanowało kelnera po tych pytaniach, zaczął się tedy kręcić i wywijając w odpowiedzi i zamiast słów dawać znaki machnięciem ręki. Widziałem, mój był zakłopotany ową tajemnicą, dlatego też wymknął się prędko z pokoju i za chwilę wrócił niosąc wielką księgę meldunkową, w jednej, a kałamarz i pióro w drugiej ręce.

— Niech jasny pan będzie łaskaw zapisać tu godną swoją osobę — mówi rozkładając księgę.

Nie miałem wielkiej ochoty zdradzenia mego incognito, z obawy, aby mi Buczacz, dowiedziawszy się, jaka znakomitość literacka w jego ruinach gości, nie chciał przypadkiem urządzić w ratuszu owacy. Ale jak zaczął nalegać, że on to jest burmistrz surowo przykazał, aby wszystkie goście zapisane były — siadłem do stołu i po nazwisku Izraela Finkelszteina, poprzednika mego w hotelu Galicji, wyrzuciłem moją godność z dopiskiem literat. Trudna rada, myślę sobie, Bóg widzi nie chciałem, lecz jak się teraz wieść o moim nazwisku roznieście po mieście, będę musiał zdradzić z moją skromnością i przyjąć bankiet, fakelcug, a kto wie, czy i nie banderyę przy wyjeździe.

Żydek wziął czempredziej księgę, próbował, idąc ku drzwiom, przeczytać, lecz jakoś mu to nie szło. Ja tymczasem, otrzępując kapelus z pyłu, układałem już w myśli odpowiedź na toast, wznieść się mający na uczenie w ratuszowej sali. Wahałem się, czy powiedzieć: „szanowni panowie, czy sławetni obywatele starożytnego grodu“, gdy już przy zamykaniu drzwi na klucz, zaczęła mię znów kelner.

— Z przeproszeniem wielmożnego pana (uważaj czytelniku, że z jasnego zjechałem już na wielmożnego), jakiego interesu pan jest liwerant.

— Ja nie jestem żadnym liwerantem!

— Ny, a tak stoi w książce meldunkowej?

— Mój przyjacielu — rzeknę na to — tam nie stoi liwerant, ale literat, rozumiesz!

— Mikołaj od rady powiatowej tak przeczytał...

— To powiedz mu, że jest osioł i czytać nie umie.

Szorstka odprawa moja, wcale nie zraziła żydka, bo idąc z mną już bardzo słodziutkim tonem zapytał:

— Z przeproszeniem, a ten literat, to jaki jest geschäft?

— Zaden geschäft.

— Ny, a co ma być? każdy człowiek, co się nazywa, to musi mieć jaki geschäft, czy on obywatel, czy urzędnik, czy kupiec...

— Otoż mój przyjacielu — rzeknę na to, ulitowawszy się nad jego małym stopniem inteligencji — literat, to nie jest żaden interes, ale jest towar.

— Co to jest? — zawała zdziwiony, przypatrując mi się uważniej

— Mówię ci towar, którym księgarze handlują, a który, jeżeli nie przynosi 500 za sto albo i więcej, to najmniej sto za sto.

Widzę, że żyd wytrzeszcza oczy tak, że o mało na wierzch nie wyskoczą, bo tego nie rozumie.

— Nie wiesz co to jest księgarz? to jest Buchhändler.

— Buchhändler! — powtarza uradowany, u nas jest taki jeden, ma sklep z trzewikami i książkowi sprzedaje także.

— No, to go się zapytaj, co to jest literat, a on ci powie.

— Może pana zaprowadzić do niego — przerywa spiesźnie, bo widąc ten interes sto za sto bardzo go zaanimował.

— Nie potrzeba, nie mam dla niego żadnego geschäftu.

— Nie nie szkodzi, on jest ucziwie żyd i porządne...

Gadał mi tam coś jeszcze, ale ja już byłem na ulicy z zamiarem obejrzenia miasta.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

A WILCZYŃSKI.

1. Czy wiadome są pożary przyległych budynków do pasu ogniowego państwowych kolei, a mianowicie: w Polny, Szalowy i Dąbrówce (przy Tuchowie)?

2. Czy wys. c. k. Rząd uważa za dostateczny wymiar pasu ogniowego przy kolejach krajowych w ogóle na 30 metrów, ze względu na bezpieczeństwo ogniowe, w stosunku do miejscowych warunków?

3. Co w. c. k. Rząd uczyni zamierzając, by zapobiedz powtórny wypadkom pożaru?

Podaliśmy już wczoraj sposób załatwienia 1, 2, 3, 4 i 6 punktu porządku dziennego; nadmienić nam tylko wypadka, że poseł Romanowicz, motywując swoje wnioski w sprawie uregulowania pracy więźniów w zakładach karnych i odjęcia jej kierunku konkurencyjnego, tudzież w sprawie dostaw dla armii w kraju konsystującej artykułów żywności, jakoteż innych potrzeb, przytoczył szczegóły, wielokrotnie już omawiane i powszechnie znane z sprawozdań, podawanych w dziennikach, z licznych zgromadzeń i obrad, podjętych przez rzemieślników co do tych spraw.

Winniśmy dalej zanotować, że na wniosek JE. dr. Smolki, sprawozdanie Wydziału krajowego, co do przyzwolenia Sejmowi na zaciągnięcie przez gminę miasta Podgórze w Banku krajowym pożyczki w kwocie 30.000 zł., celem wybudowania pieca pierścieniowego systemu Hoffmana, na wypalanie wapna, przekazał Sejm, w pierwszym czytaniu, komisji bankowej.

Z kolei poseł dr. Skałkowski motywował swój wniosek, w przedmiocie uwzględniania z urzędu przy wymiarze należności, od interesów prawnych, wszystkich przepisów, które wpływają na obniżenie wymiaru należności, jakoteż przedmiotowe reformy przy ściąganiu tych należności w drodze egzekucyj. W motywach wyłuszczył szanowny poseł, że władze skarbowe przy wymierzaniu należności od interesów prawnych, nie uwzględniają zwykłe z urzędu tych przepisów, od których zastosowania obniżenie należności zawisło, tak, iż dopiero w skutek rekursów należności te w wyższych instancjach obniżane, lub nawet całkiem odpisywane bywają, egzekucya jednak pomimo rekursu wdrożoną zostaje; że takie postępowanie władz skarbowych jest wielce uciążliwe dla kontrahentów, szczególnie zaś dla ludności włościańskiej, która starając się o obniżenie należności, zmuszoną jest ponieść wielkie koszty, i dlatego najczęściej nie odwołuje się do władz wyższych, skutkiem czego niesprawiedliwy wymiar należności staje się prawomocnym; że uchylenie takich niesprawiedliwych ciężarów jest w obecnym położeniu kraju szczególnie pożądanem.

Powyższe zarzuty illustrował mowca faktami. I tak, przytoczył fakt, że pewien obywatel w Rzeszowie, zmarł bez pozostawienia testamentu; do spadku powołano jego siostrzeńca, który atoli, przekonawszy się, że długi przewyższają znacznie wartość spadku, rzekł się go. Rozpisano więc konkurs do masy spadkowej i sprzedano majątek w drodze licytacji. Użytkowana cena kupna nie wystarczała nawet na zaspokojenie wszystkich wierzycieli; oczywiście, siostrzeniec nie otrzymał ani jednego centa, ale natomiast otrzymał wymiar należności spadkowej w kwocie 3060 złr. Gdy kwoty tej zapłacić nie chciał, tłómacząc się tem, że nie odziedziczył ani centa, przystąpiono do egzekucyj, która wstrzymaną została dopiero przez wys. Ministerstwo skarbu i cała należność została mu odpisana. W innym znowu wypadku, w którym pewien obywatel wystawił swojemu sąsiadowi, członkowi Sejmu, dokument, potrzebny do wydzielania majątku tabularnego, władza skarbowa uznała ten dokument za akt dłużny i wymierzyła należność w kwocie 900 złr.; dopiero po długich pertraktacjach, obniżono tę kwotę na 80 złr. W trzecim wypadku, pewien obywatel obwodowi stanisławowskiemu, zaciągnął w gal. Towarzystwie kredytowym ziemskim pożyczkę na swoje dobra w kwocie 50.000 złr. Należności skarbowe za skrypt dłużny opłaciło, jak zwykle, Towarzystwo, ale dla formalności, wystawił ów obywatel, prócz skryptu dłużnego, także kwit, że otrzymał tę sumę. Dowiedziawszy się o tem władza skarbową i wymierzyła za ów kwit nieostemplowany potrójną należność, jako karę. Przeciwnie temu zarządzeniu wniosł obywatel rekurs, który nie odniósł skutku i przystąpiono do egzekucyj; potrzeba było aż interwencji byłego Namiestnika, J. E. hr. Potockiego, ażeby zasystował egzekucję aż do rozstrzygnięcia rekursu. W najwyższej instancji uwolniono obywatela od nałożonej nań grzywny za nieostemplowanie kwitu. — Pod względem formalnym, domagał się pos. Skałkowski odestania jego wniosku do komisji podatkowej, co też Sejm uchwalił.

Z dalszego porządku dziennego pos. Lenartowicz, w imieniu komisji prawniczej, przedłożył następujący wniosek: Sejm w myśl §. 2. ustawy państwowej z 11

czerwca 1868, udziela opinię swą Rządowi, iż pożądanemby było, aby miejscowości Kahułów, Honiatycze i Werbiż z przysiółkiem Sójki, wyłączone zostały z okręgu sądu powiatowego w Komarnie, i starostwa w Rudkach, a przyłączone do okręgu sądu powiatowego w Szczercu, i starostwa we Lwowie.

Bez dyskusji przyjęto ten wniosek.

Poseł Lenartowicz przedłożył następnie, w imieniu komisji prawniczej, wniosek opiewający: Sejm, przechodząc nad petycją gminy Czerteż do porządku dziennego, objawia Rządowi opinię swoją, że miejscowości Stańkowa, położoną w okręgu sądu powiatowego w Żurawnie, starostwie w Żydaczowie i okręgu sądu obwodowego w Samborze, przenieść wypada do okręgu sądu powiatowego i starostwa w Kałuszu, jakoteż sądu obwodowego w Stanisławowie.

Poseł Golejewski wnosi, ażeby Sejm także nad drugą częścią tego wniosku, tyczącą się gminy Stańkowej, przeszedł do porządku dziennego, nie ma bowiem powodu do przychylenia się do prośby rzeczonoj gminy; petycja jest podpisana tylko przez członków gminy, nastrojonych przez proboszcza w celach parafialnych.

Poseł Lenartowicz odparł te twierdzenia. powołując się na sprawozdanie komisji prawniczej, w której wyłuszczone są liczne powody, przemawiające za uwzględnieniem petycji gminy Stańkowej; głównym powodem jest bardzo wielka odległość tej gminy od sądu powiatowego w Żurawnie i starostwa w Żydaczowie. Po tej dyskusji uchwalil Sejm powyższy wniosek komisji prawniczej.

Marszałek przerwał posiedzenie i oznajmił, że komisya petycyjna wybrała ponownie posła hr. Golejewskiego, swoim przewodniczącym.

Sekretarz poseł A. Jędrzejowicz, odczytał następujący wniosek:

„Zważywszy że Rząd wnoszący pod d. 7 marca r. b. do Izby deputowanych Rady państwa nowelę do państwowej ustawy cłowej z r. 1882, zawierającą postanowienie co do reformy celnictwa w Austrii, względnie podniestą ten cel do wysokości ustanowionych cel zbożowych w Niemczech; zważywszy następnie, iż nowela ta, załatwiona w odnośnej komisji, nie przyszła pod rozprawę Izby deputowanych Rady państwa jedynie z powodu jej rozwiązania, a od czasu tego nie tylko w stosunkach produkcyj i handlu rolniczego nie na lepsze nie zmieniło się, lecz przeciwnie, deprecyacja ziemniaków z każdym dniem wzrasta się, a potrzeby własne w kraju naszym w regule importowanem zbożem z Rosyji, a zwłaszcza z Rumunii zaspokajane bywają; zważywszy w końcu, iż z konieczną reformą cel w ścisłym związku stoi regulacya cła kolejowych w ten sposób, ażeby na kolejach prywatnych, a po części i rządowych zboże zagraniczne nie było taniej przewożone, niż produkcyi własnej, wnoszę: Wysoki Sejm, ponawiając rezolucyę swoją z d. 17go października 1884, w sprawie cła kolejowych uchwalone, a dotychczas przez Rząd w istotnej części nie przeprowadzone, oraz popierając wnioski z d. 16go października 1885 wniesione przez deputowanych polskich w Radzie państwa w sprawie cel zbożowych i cła kolejowych, raczy uchwalić: a) Wzywać się Rząd, aby jak najrychlej wniosł do Rady państwa projekt reformy ustawy cłowej z r. 1882, wprowadzający cła zbożowe w Austrii, co najmniej w wysokości cel, ustanowionych w państwie niemieckiem od 11 lipca b. r.; b) wzywać się Rząd, by uczynił, co za stosowne uzna, ażeby zboże produkcyi własnej, przy przewozie transytowym lub wewnątrz Państwa, każdorazem pod względem opłaty cłowej na równi z obokrajowem traktowane było.

Russoci, wnioskodawca; Alfred Potocki, L. Wedzicki, Morawski, Zuk Skarczewski, Zoll, Klucki, Scipio, Edward Jędrzejowicz, Borkowski, St. Tarnowski junior, Rybicki, Zywicki, Czartoryski, Sew. Henzel, Rey, Zamoyski, Dembowski, Wernicki, Małcki, Korytowski, Gorecki, E. Wolański, Golejewski, Łoziński, A. Sapięha, Kozłowski Art. Potocki, K. Bałeni, G. Romer, St. Tarnowski sen., Popiel, Łepkowski, Bobrzyński, Bobczyński, Buchwald, Mochnacki, Langie, Bolesław Rozwadowski, Torosiewicz, Gnoiński, dr. Zmurko, Sembratowicz, dr. Pełesz, dr. Weigel, Płaziński, Gniewosz, St. Jędrzejowicz, Męciński, Onyszkiewicz, Wasilewski, W. Koziebrodzki, T. Dzieduszycki, Madeyski, Augustynowicz, W. Wolański, Zborowski, Szepetycki, Smolka, Issakowicz, Wajgart, Horszard, A. Skrzyński, Kaczała, Liniński, Kowalski, Biliński, Pilat, Antoniewicz, Goldmann, ks. Sawa, Pławicki, Fruchtmann, Struszkiewicz, Zaeker, Kopyciński, Merunowicz, Janko, Skałkowski, Rosner, Jędrzejowicz, Romańczuk, Pietruski, Gress, Łazarski, Strasser, Mandyczewski, Żurawski, Kochanowski, Chamiec, Wierzbicki, Maks, Czerkawski.

Następnie odczytał p. A. Jędrzejowicz z wnioskiem podpisanym przez ks. Kopycińskiego i tow., a tyczącym się uchwały

lenia noweli do ustawy szkolnej z 2 maja 1873 w tym sensie, iżby lata służby nauczycieli szkół ludowych nie trwały — jak obecnie — 40 lat, lecz tylko 35 lat. Wniosek ten będą regulaminowo traktowane.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 m. 15 z południa. Następne posiedzenie w poniedziałek; na porządku dziennym pierwsze czytanie kilku sprawozdań Wydziału krajowego, tudzież wniosków poselskich, a nadto: Sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku Wydziału krajowego w sprawie petycji gminy Milezyce, względem przeniesienia tej miejscowości z okręgu sądu powiatowego, starostwa i reprezentacyi powiatowej w Mościskach, do okręgu sądu powiatowego, starostwa i reprezentacyi powiatowej w Rudkach; sprawozdanie komisji prawniczej o wniosku Wydziału krajowego, w przedmiocie petycji gminy Pruchnika i gmin okolicznych o ustanowienie w tej miejscowości nowego sądu powiatowego; sprawozdanie komisji prawniczej o petycji: a) gminy Baranowa o ustanowienie nowego sądu powiatowego w Baranowie, gminy Zatora i okolicznych gmin o ustanowienie nowego sądu powiatowego w Zatorze, gminy Polanka Wielka o wydzielenie jej z okręgu sądu powiatowego w Oświęcimiu i starostwa w Białej i przydzielenia do okręgu sądu powiatowego i starostwa w Wadowicach; (sprawozdawca poseł Lenartowicz). Sprawozdanie o petycji obciążającej budżet: zwierzchności zminnej Krauszowa o uwolnienie jej od płacenia kosztów szpitalnych za Ignacego Długopolskiego (sprawozdawca poseł Pławicki). Sprawozdanie o petycjach nie obciążających budżetu, mianowicie: Maryi Kosteckiej o wyjazdanie jej mężowi pozwolenia powrotu do kraju z Szwecji i Matusza Gralewskiego, pełniącego obowiązki oficera szpitala powszechnego we Lwowie o *veniam actatis*, (sprawozdawca poseł Golejewski).

Wojna serbsko-bułgarska.

Hr. Khevenhüller o wypadkach w Serbii.

Budapester Corr. donosi pod d. 3 b. m.: Poseł austro-węgierskiej Monarchii hr. Khevenhüller przybył dzisiaj po południu z Belgradu do Pesztu i udał się na kilka godzin do hotelu pod „Królową angielską“, gdzie zjadł obiad z hr. J. Andrassem i hr. E. Zichym. O godzinie 5 wyjechał c. k. poseł do Wiednia, gdzie zamierza zabawić tylko dzień jeden aby już po jutrze być z powrotem w Belgradzie. Hr. Khevenhüller utrzymuje, iż jak najrychlejsze zawarcie pokoju między Serbami a Bułgarami jest konieczne, ponieważ partya wojenna w Serbii staje się coraz silniejszą i coraz gwałtowniejszą, i domaga się ponownego rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich co nieodpowiadałoby ani interesom naszej Monarchji, ani Serbii, ani też któregośkolwiek mocarstwa. Błędem byłoby sądzić, że wobec dłuższego trwania obecnego przesilenia w Serbii, szczerpa garstka anti-dynastycznych rewolucyjnych żywiołów nie znajdzie sobie więcej zwolenników. Jeśli Cesarstwa w stanowczy i niedwuznaczny sposób wezwą obie strony do zawarcia pokoju, w takim razie nie tylko król Milan i jego rząd, ale także i ks. Aleksander, oraz rząd bułgarski rozpoczną rokowania pokojowe ze szczerym zamiarem, aby je jak najprędzej zakończyć. Hr. Khevenhüller wyraża się z zupełnym uznaniem o osobistem męstwie i przeczności ks. Aleksandra, a przymioty te w tym wypadku zasługują tem więcej na pochwałę, że wojska bułgarskie nie okazały wielkiej zdolności wojennej i siły odpornej. Wojska serbskie które po mobilizacyi przez kilka tygodni niepotrzebnie znosić musiały niewygody życia obozowego, a następnie forsownymi marszami i ustawicznymi utarczkami zupełnie wycieńczone przybyły pod Sliwnię, nie jadłszy przez 10 dni nic gotowanego, zasługują też na zupełne uznanie, iż w takich warunkach zdolne były do regularnego odwrotu.

W okresie zawieszenia broni.

Ze strony serbskiej zapewniają, iż Serbia zdecydowaną jest stanowczo nie przyjąć takich warunków pokoju, któreby ją stawiły w położeniu strony zwyciężonej, i gotową jest w razie, gdyby Bułgaria opierała się przy tych warunkach, prowadzić dalej wojnę. W wiedeńskich kołach rządowych jednakże, oraz w świecie dyplomatycznym nie wierzą, aby pomimo całego zapału wojowniczego, miała być dalej prowadzona kampania, i sądzą — że objawy wojownicze obliczone są na zastraszenie księcia Aleksandra, który i bez tego, z powodu zdeteminowanej postawy Turcyi znajduje się w dość krytycznym położeniu.

Z Niszu telegrafują:

Rząd serbski twierdzi, iż uczynił wszystko, aby umożliwić rokowania w sprawie zawieszenia broni. Starania te nie odniosły rezultatu, gdyż Bułgarowie powołują się cią-

gle na swe dotychczasowe powodzenie broni i zdaje się, iż nie chcą się zastosować do życzeń trzech Cesarstw. Utrzymują tu, iż Bułgarowie chcą wywołać ponowne kroki nieprzyjacielskie.

Gen. Horvatovic zamianowany został komendantem armii niszawskiej. Szefem jego sztabu generalnego jest podpułkownik Koka Milowanowicz, były wojskowy *attaché* w Wiedniu. Szefem sztabu generalnego pod naczelnem dowództwem króla, zamianowany został pułkownik Topalowicz, dotychczasowy komendant armii niszawskiej. Pułkownik Petrovic pozostaje nadal ministrem wojny.

Do *Fremdenblattu* telegrafują, iż wojska bułgarskie dopuszczają się nadużyć względem zamieszkałych w Pirocie żydów.

Tureya wobec wypadków na Bałkanie.

Z „wybornego źródła“ piszą z Konstantynopola do *Politi. Corr.*: Intencje W. Porty są zupełnie jasne i nie zmieniły się w niczem od chwili wybuchu wojny. Polegają one na silnej woli domagania się przywrócenia *status quo ante* i poszanowania traktatu berlińskiego, zawartego pod auspicjami księcia Bismarcka. Porta jest zdania, iż cel ten da się osiągnąć pokojowymi środkami dyplomacyi; na wypadek jednakże, gdyby miała zawieść się w swoich oczekiwaniach, poczyniła co potrzeba, aby m. gła spreścić wszelkie ewentualności, i bez hałasu zgromadziła siły, które przenoszą 400.000 ludzi, znakomicie są uzbrojone i zaopatrzone, i które po większej części znajdują się już tam, gdzie ich działalność w razie danym byłaby niezbędną.

Do wyżej przytoczonego dziennika telegrafują dalej pod dnim 2 b. m., iż dotychczasowe zabiegi W. Porty dla przywrócenia *status quo ante* we Wschodniej Rumelii, zostały uskutecznione w porozumieniu z trzema Cesarstwami i Włochami, które dały swoje zezwolenie na ogłoszenie proklamacyi sułtańskiej do mieszkańców Wschodniej Rumelii. Prowadzące do Adryanopola koleje żelazne przewożą bezustannie działa, broń i amunicyę dla korpusu rozlokowanego na wschodnio-rumelijskiej granicy. Również w kierunku południowym odbywają się z gorączkowym pośpiechem przygotowania wojenne, a dwa parowce, wynajęte ostatnimi dniami od austro-węgierskiego Lloyd'a; przewiozły do Saloniki 3000 wojska.

Treść proklamacyi sułtana do mieszkańców Wschodniej Rumelii jest następująca: Sułtan stwierdza, iż sposób, w jaki ludność wschodnio-rumelijska starała się dokonać aktu unii, nie da się pogodzić z przepisami traktatu międzynarodowego. Skutkiem tego rząd cesarski w porozumieniu z mocarstwami podpisanymi na traktacie berlińskim, które zostały zarówno dotknięte pomienionym aktem, poczynił starania, aby kwestyę tę zbadała konferencya celem wynalezienia sposobu załatwienia, niedopuszczenia większego nieszczęścia, dalej poinformowania się o potrzebach ludności, oraz zabezpieczenia jej spokoju i dobrobytu. W porozumieniu z mocarstwami komisarz cesarski będzie zawiadował prowincyą, a to aż do czasu zamianowania nowego gubernatora, przyzem ma go popierać międzynarodowa komisya mocarstw, która zbada potrzeby ludności pod względem jej dobrobytu i sposobu zadowolenia i określi te zmiany, których zaprowadzenie pod powagą sułtana okaże się niezbędnem. Pod temi warunkami sułtan udziela amnestyę wszystkim, którzy brali jakikolwiek udział w rewolucyi, a zarazem daje zapewnienie, iż silną ma wolę zabezpieczyć i utrwalić spokój, porządek i dobrobyt, a to zgodnie z legalnymi potrzebami, oraz zapewniając te reformy, które mogą dać rękojmię prawidłowego w przyszłości rozwoju prowincyi Wschodniej Rumelii.

Proces przeciw socyalistom w Warszawie.

Korespondent *Dziennika Poznańskiego* podaje następującą charakterystykę czterech podsądnych, których akt oskarżenia zalicza do przywódców: Waryńskiego, Płoskiego, Dulebki i Rechiniewskiego.

Waryński, lat 29, blondyn, wysoki, w okularach, twarz nerwowa, przemawia często w toku badania świadków, zdradzając umysł bystry i trzeźwy. Urodził się w gubernii podolskiej, pochodzenia szlacheckiego. W listopadzie 1875 został wydalony z instytutu technologicznego w Petersburgu za udział w zaburzeniach studenckich. W 1877 roku wstąpił jako robotnik do fabryki Lilpop-Rau w Warszawie, z kąd jednak w tymże samym roku przeniósł się do instytutu rolniczego w Puławach. W roku 1878 wyjechał do Galicyi, Lwowa i Krakowa, w 1879 roku aresztowany w Krakowie, sądzony w ówczesnym tamże procesie socyalistycznym, w 1880 r.

sposobem administracyjnym wydalony przez władze austriackie do Szwajcarii. W 1882 roku bawił w Warszawie pod przybranym nazwiskiem Karola Postola, Czerepowa i innych. Aresztowany w jesieni 1883 roku w sposób dość oryginalny. Historyę tę powtarzamy ze względu, iż jest znaną jednostronnie. Razu pewnego przyszedł do dystrybucyj Szejzera Butlera na ulicy Rymskiej, i tu kupiwszy markę pocztową, przylepił ją na przygotowaną już kopercie, napisał adres i wyszedł. Wkrótce potem wszedł do sklepu znajomy Butlewa żyd Wald, który spostrzegł paczkę, przez W. zostawioną. Paczkę otworzono i dostrzeżono w niej kilkadziesiąt egzemplarzy piosenki socjalistycznej „Warszawianka”. Na to po swą zgubę wszedł Waryński i wydarłszy paczkę z rąk Butlewa, udał się pospiesznie do cukierni. Widzieli to żydzi, którzy też niezwłocznie zawiadomili policję, i ta w cukierni Waryńskiego przaresztowała. Towarzystwem młoda kobieta zbiegła. List adresowany w sklepie z wydany przez pocztę, pisany był do Paryża i zawierał proklamacyę. Jak wiadomo, na Butlewa nastąpił wkrótce chybiony zamach.

Akt oskarżenia zarzuca Waryńskiemu że namawiał robotników, ażeby w czasie pobytu cara w Warszawie, tłumnie się zebraли i wołali doń: „żądamy polepszenia bytu”, że razem z Dulebą założył tajną drukarnię, a z Kunickim partję „Proletaryat”, że wszedł do komitetu centralnego, sprawdzał broń i broszury, że urządził zebrania konspiracyjne robotników w parku na Pradze, w restauracji „Herkulanum” itd. Robotnicy nazywali Waryńskiego i znali go pod przydomkiem „Długi”, jak znowu Dulebę nazywali „Kijkowy”.

Kunicki, lat 24, w Paryżu zawiązywał stosunki z socjalistami i organizował pismo „Walka klas”, redagowane przez Mendelsohna i Piekarskiego. W Warszawie mieszkał pod nazwiskiem Serba Dziuryczyca. Przyjaciół Degajewa, zabójcy Sudejkina, o zabójstwie tem wiedział jeszcze przed jego dokonaniem. Akt oskarżenia imputuje mu, że był agentem głównym komitetu centralnego i agentem komitetu „Narodnej Woli”.

Duleba, 40 lat, szlachcic z gubernii radomskiej, z profesji mydlarz, posiada wykształcenie elementarne. Raz już więziony, ostatecznie aresztowany został w początkach 1884 roku.

Co się tyczy trzech Rosyan, to tych, jako urzędników, zaliczono do oddzielnej mniejszej karze podlegającej kategorii oskarżonych.

Jeden tylko Bardowski surowiej został obwiniony. Liczy 38 lat, krewnych ma w Petersburgu, przed 1880 r. był członkiem sądu okręgowego w Płocku. Od 1880 roku był sędzią pokoju w Warszawie, aż do lipca 1884 roku w którym to czasie uległ aresztowaniu. W jego mieszkaniu znaleziono 3.000 egz. „Proletaryatu”, pieczęcie komitetu centralnego, broń, paszporty, czcionki, artykuły, proklamacye, listy składki i ofiar, a nawet projekt proklamacyi rewolucyjnej do wojska, przez niego samego zredagowanej, słowem całe archiwum i całą kancelaryę.

Z parlamentu niemieckiego.

Parlament niemiecki przekazał osobnej komisji, złożonej z 14 członków, wniosek koła polskiego, domagający się równouprawnienia języka polskiego w sądownictwie i zmiany ordynacyi procesowej w ten sposób, aby obok protokółów niemieckich spisywane były także protokoły polskie.

Posel ks. dr. Jazdzewski, który już na posiedzeniu parlamentu w dniu 17 grudnia roku zeszłego wniosek ten gruntownie i obszernie uzasadnił, ogłosił swoje przemówienie na wykazaniu licznych niedogodności, jakie wypływają dla ludności polskiej z obecnych stosunków sądowiczych w dzielnicach polskich pod panowaniem pruskim. Mowę poparł wymownie Al. Atczyk Kable, a nawet w imieniu narodowo-liberalnego stronnictwa poseł Cyny, który wyraził tylko życzenie, aby wniosek nie został rozciągnięty także na Prusy zachodnie i wschodnie, gdzie, zdaniem mowcy, mieszkają wyłącznie Niemcy, lecz tylko na księstwo Poznańskie i Górny Śląsk.

Koło polskie nie podnieśli już podobno w parlamencie niemieckim swojej interpelacyi w sprawie wydalania obokrajowców, natomiast polscy posłowie mają zamiar bezwzględnie po zebraniu się Sejmu pruskiego wnieść podobną interpelacyę, a to tem bardziej, iż ks. Bismarck przy odczytaniu znanego mesazu cesarskiego, oświadczył, iż go-tów jest dać odpowiedź na interpelacyę w Izbie pruskiej.

Frakcyja socjalno-demokratyczna przygotowała następujący wniosek:

Z uwagi, że tłumne wydalania Polaków rosyjskich i austriackich spowodzić mogą zawikłania w stosunkach międzynarodowych; z uwagi że podług artykułu 11 konstytucyi państwowej reprezentacya Nie-

mię, a podług art. 4 konstytucyi państwa policya nad cudzoziemcami, są rzeczą państwa; z uwagi, że interesa Niemców za granicą w skutek wydaleń z Niemiec są zagrożone z powodu możliwego użycia represalioń ze strony Austrii i Rosyi — wzywa się kanclerza, aby poczynił kroki celem cofnięcia rozkazów wydalania.

Organ kanclerski *Nordd. Allg. Ztg.* występuje przeciw dziennikom, które ostatnie orędzie w ten sposób tłumaczyły, iż ono chciało odmówić parlamentowi prawa do omawiania wydaleń z Prus. Że prawo to, pisze *Nordd. Allg. Ztg.*, nie było zaprzeczone, wynika z tego, iż kanclerz zapuścił się w wymianę zdań w tej kwestyi. Orędzie to wymierzone było jedynie przeciw błędnemu zapatrywaniu prawnemu, iż rząd państwowy uprawniony jest do interwencyi przeciw zarządzeniom rządu krajowego. Orędzie to miało uspokoić wszystkie państwa związkowe i usunąć wszelkie obawy co do tego rodzaju pogwałcenia. Przed posiedzeniem parlamentu odbyło się posiedzenie rady związkowej, na którym kanclerz zakomunikował orędzie, które miało znaleźć zupełną jednomyślność tak, iż wszystkie rządy związkowe podzielały prawną opinię orędzia.

Jak donoszą z Berlina, uchwały co do stanowiska rządu Rzeszy w obec interpelacyi polskiej powzięto na osobnej naradzie gabinetowej, pod przewodnictwem ks. Bismarcka i na niej zgodzono się także na formę orędzia, którą cesarz zatwierdził na poniedziałkowym posiedzeniu udzielonem ks. kanclerzowi.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej swej szkatuły gminie Niwra, w powiecie czortkowskim, na dokończenie budowy szkoły, zapom i w kwocie 100 zł.

— **Konkurs Im. Lindego.** Sekretarz generalny krakowskiej Akademii umiejętności, hr. St. Tarnowski, rozesłał pismo następujące: 1. Akademia umiejętności w Krakowie, w myśl układu zawartego w d. 10 lipca 1876 r. z Wną Ludwiką z Lindów Górecką, ogłasza niniejszem konkurs na prace do nagrody imienia Lindego. 2. Przedmiotem konkursu będą prace z języka polskiego, mogące posłużyć do uzupełnienia Słownika języka polskiego S. B. Lindego, a mianowicie: leksykograficzne, monografie z zakresu gramatyki, związku języka polskiego z innymi słowiańskimi. 3. Prace konkursowe powinny się odznaczać metodą ściśle naukową i każda tworzyć powinna zaokrągloną i skończoną całość. 4. Prace nadsyłane być mogą również w rękopismach, lub też ogłoszone drukiem w ciągu trwania niniejszego konkursu. Prace nadsyłane być mają na ręce sekretarza generalnego Akademii. 5. Praca, za najlepszą uznana, otrzyma nagrodę w ilości 675 rub. rs.; dwie inne najwięcej do niej treścią zbliżone, otrzymają każda po 337 rubli sr. 6. Czas trwania konkursu ustanawia się do końca grudnia 1888 r. Prace nadesłane po 31 grudnia 1888 r. uwzględnione nie będą. 7. Przyznanie nagród i zawiadomienie o przyznaniu nastąpi na publicznem posiedzeniu Akademii umiejętności w pierwszych dniach maja 1889; wypłata zaś w d. 8 tegoż miesiąca i roku, tj. we dwa tygodnie po rocznicy urodzin S. B. Lindego. 8. Jeżeli nagrodzona zostanie praca już ogłoszona drukiem, natenczas autor przed otrzymaniem nagrody, złoży w Akademii 50 egzemplarzy nagrodzonego dzieła. Prace rękopiśmienne autor obowiązany jest ogłosić drukiem, najdalej w ciągu jednego roku i nadesłać Akademii 50 egzemplarzy, w przeciwnym razie Akademia sama uwiecznione dzieło wydrukuje i natenczas autor otrzyma 50 egzemplarzy.

— **Krajowe towarzystwo** dla opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego w Galicyi, odbędzie nadzwyczajne walne zgromadzenie jutro, dnia 6 b. m., o godzinie 11 przed południem, we Lwowie, w gmachu Sejmowym. Porządek dzienny: Obrona krajowego przemysłu naftowego przed coraz groźniejszą sztuczną konkurencyą z naftą kaukaską i w ogóle z naftą zagraniczną.

— **Wystawa Grottgerowska.** Przez wzgląd na nadzwyczajne zainteresowanie się szerszej publiczności wystawą Grottgerowską, jak się dowiadujemy, p. Marszałek krajowy, za ponownem wstawieniem się pp. posłów, a mianowicie ks. Adama Sapiehy, hr. Stanisława Tarnowskiego i dr. Ferdynanda Weigla pozwolił na przedłużenie jej jeszcze na dni kilka. Zarząd wystawy zwraca uwagę uczącej się młodzieży, że wstęp kosztuje 10 ct. Bilety nabywa się przy kasie wystawowej.

— **Na wystawę** nieustającą połączonych towarzystw sztuk pięknych, przy placu św. Ducha, nadesłał p. Witold Pruszkowski z Krakowa „Smoka podwawelskiego”. Obrazy nadesłane z Krakowa już są ustawione. Wystawa nieustająca otworzoną zostanie 13 b. m.

— **Wydział towarzystwa** Bratniej Pomocy słuchaczy wszechney lwowskiej zwraca się do rodziców, potrzebujących nauczy-

cieli domowych lub korepetytorów, jako też do przełożonych biur, poszukujących dyktaryszy do zajęć kancelaryjnych, z uprzejmą prośbą, aby swoje zgłoszenia raczyli nadsyłać na ręce tegoż wydziału. Oznajmia zarazem, iż przy pomocy osobnej komisji informacyjnej, utworzonej w celu pośredniczenia pomiędzy ubogą młodzieżą akademicką, poszukującą zajęcia, a publicznością, wszelkich starań dołoży, aby interesowanych w tym względzie zupełnie zadowolili.

— **Koncert „Lutni“** odbędzie się stanowczo dnia 14 b. m. Program ogłoszony zostanie w tych dniach.

— **Koncert w „Sokole“.** Jutro, 6 b. m., przypada koncert muzyki 89 pułku. Program zawiera prócz klasycznych kompozycyj Beethowena, Bacha i Mendelssohna, „Annemwale“ Genéego, mazur koncertowy Tymowskiego, „Immortelle“ i prześliczne pieśni Straussa.

— **Przedstawienie na dochód weteranów** z roku 1831 odbędzie się stanowczo w sobotę, dnia 12 b. m., w sali kasynowej. W program przedstawienia wchodzi: 1) *Magnetyzm*, komedia w 1 akcie Ad. Abrahamowicza i K. Ruszkowskiego; 2) *Chalka*, opera w 1 akcie Adama. Bilety są do nabycia w księgarni Seyfartha i Czajkowskiego, w handlu Seyfartha i Dydyńskiego, w cukierniach Grossa, Knappa, Kosteckiego.

— **Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“** urządzi w niedzielę, 6 b. m., przedstawienie amatorskie; ze współudziałem p. Tadeusza Skalskiego odegrany będzie *Zabobon*, czyli *Krakowiacy i Górale*, opera narodowa w 3 aktach J. N. Kamińskiego. Biletów nabyć można w biurze stowarzyszenia.

— **Kalendarzyk myśliwski.** W miesiącu grudniu ustawa pozwala polować na wszystką zwierzynę łową, z wyjątkiem łan i cieląt jeleni, oraz kóz i szpiczaków sarn, borsuka, przepiórek i dzikich gołębi. — Brak śniegu i częste deszcze nie dają dotąd rozwinąć się sezonowi myśliwskiemu, który tak pomyślnie zapowiedział się w październiku. Kilka dni „białej stopy“ po pierwszej ponowie popuła myśliwym gruba okieś, która po pierwszej odwilży złodowaciała. Miejmy nadzieję, że jeszcze przed uroczem świątami jasełkowemi druga, suchsza ponowa, wynagrodzi miłośnikom łowów dotychczasowe zawody.

— **Prześlicznej publikacyi** podjął się znany tutejszy zakład art. fotograficzny E. Trzemeskiego. Stanowią ją fotografowane, dużych rozmiarów reprodukcy dwunastu kartonów Juliusza Kossada do powieści Sienkiewicza *Ogniem i mieczem*, kartonów, w których sympatyczny pendzel znakomitego akwarelisty z nierównanym urokiem odtworzył główne postaci momenta wdzięcznej i tak przez społeczeństwo całe ukochanej powieści. Publikacya podzieloną została na trzy zeszyty, z których każdy zawierać będzie po cztery kartony. Pierwszy zeszyt jednak, który już mamy przed sobą, z kartonami: „Spotkanie Chmielnickiego na dzikich Polach”, „Przygoda w drodze do Lubniów”, „Pochód Chmielnickiego i Tuhaj-beja”, tudzież „Napad Bihuna na Kurewiczów”, daje już miarę całej publikacyi, która godnie rzeczywiste odpowiada i pięknym oryginałom ilustracyi i wspaniałej powieści, dla której zostały one wykonane, a zakładowi p. Trzemeskiego prawdziwy przynosi zaszczyt. Według rozesłanego właśnie przez wydawcę prospektu, drugi zeszyt publikacyi ukaże się w połowie stycznia, a trzeci w połowie marca. Dowiadujemy się dalej z tegoż prospektu, że album *Ogniem i mieczem*, wydane w dwóch formatach, większym i mniejszym, a to w celu jak największego rozpowszechnienia go, dostarczony może być wprost przez wydawcę, jako też przez wszystkie większe firmy księgarskie. Ceny albumu w większym formacie 8 złr., w mniejszym 4 złr., płatne w dwóch ratach; warunki więc stosunkowo nadzwyczaj są przystępne. Okładkę z rysunkiem Kossaka dołącza wydawca do pierwszego zeszytu. Nie ma też istotnie stosowniejszego i piękniejszego upominku na „Gwiazdkę”, jak publikacya p. Trzemeskiego.

— **W sprawie pomnika dla ś. p. Maryi Bartus** otrzymaliśmy odezwę z oświadczeniem, że grono Polek zawiązało komitet dla uczczenia skromnym pomnikiem pamięci poetki. Komitet zwraca się do publiczności z gorącą i serdeczną prośbą, aby wsparła jego usiłowania i pospieszyla licznie a obojętnie chociażby z drobnym datkiem, jak z listkiem do zasłużonego wieńca. Składki doręczać można uproszonym przez komitet osobom, posiadającym listy subskrypcyjne, Redakcyom dzienników krajowych, oraz odsyłać wprost do komitetu, pod adresem: „A. Machczyńska, Lwów, ulica Skarbowska 1. 39.” — Zkądinąd wiadomo nam, że w komitecie postanowiono już między innymi: 1) ażeby w razie zebrania większych funduszy, po opędzeniu najkonieczniejszych potrzeb skromnego pomnika, z reszty pozostałej utworzyć stypendyum literackie dla kobiety, obdarzonej wyższym talentem a potrzebującej pomocy; 2) ażeby robota pomnika, mającego się wnieść dla ś. p. Maryi Bartus, wykonaną została przez siły artystyczne niewieście naszego kraju. W tym celu komitet zajął się skrupnie wyszukiwaniem i wydobyciem na jaw niewieście sił artystycznych w zakresie rzeźby, a to, o ile słyszeliśmy, z najświetniejszym powodzeniem; obmyślaniem bowiem planu i pierwszych

szkieł pomnika zajmuje się już łaskawie hr. Anna Potocka, a wykonanie w kamieniu powierzonym zostanie znakomicie utalentowanej młodej rzeźbiarce, panie Roźniatowskiej, Ukraince, zamieszkałej w Krakowie.

— **Stan zdrowia Kraszewskiego**, bawiącego od dnia 19 listopada w San Remo, według doniesienia leczącego go dr. Tymowskiego, cokolwiek się poprawił. Sędziwy jubilat zajmuje mieszkanie w hotelu angielskim w sąsiedztwie willi doktora Tymowskiego, tuż nad morzem. Przybył on do Genui tak chory i zmęczony, że wezwany telegraficznie z San Remo dr. Tymowski, zabronił mu na razie dalszej podróży i dopiero po kilku dniach, z nie-małym trudem, wyruszone w dalszą drogę. Powietrze morskie w San Remo dodatnio oddziało na zdrowie Kraszewskiego, który też obecnie jest z siedziby swej zupełnie zadowolony. Zdaniem dr. Tymowskiego, dwuletni pobyt w twierdzy magdeburgskiej tak osłabił Kraszewskiego, że dalsze w niej przebywanie, zupełnie było dlań niemożliwem.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Samborze, w 89 roku życia, znana w szerokiech kołach z przymiotów umysłu i charakteru Teresa z Borkowskich Sokołowska, właścicielka dóbr ziemskich; w Krakowie Karol hr. Potocki, syn ś. p. Antoniego i Izabelli z hr. Borchów a wnuk Tomasa Potockiego, ukończony akademik najpiękniejszego rokujący nadzieje, przeżywszy lat 26.

— **Pogrzeb króla Alfonsa XII.** Na długi czas przed oznaczoną godziną pogrzebu zebrane tłumy nie dozwalały zbliżyć się do pałacu; masy ludzi stały na placu Oriente, na ulicy Baileu, i na całej drodze do dworca kolei północnej. Wiele osób znajdowało się na każdym balkonie, na dachach, a nawet na wierzchu powozów. Wojsko utworzyło szpaler na drodze. W tłumie wiele kobiet było w żałobie, a prości ludzie i mieszczanie uskarżali się głośno, dla czego zwłoki króla były tylko parę godzin wystawione na katafalku. Ostatnia msza odbyła się w salonie kolumnowym, w obecności dwóch królowych, Izabelli i Krystyny, księcia i księżny Montpensier, dwóch infantek Izabelli i Eulalii, ich świąty, ciała dyplomatycznego, grandów hiszpańskich, i wielu pań szlacheckiego stanu w grubej żałobie. O trzy kwadranse na dziesiątą ozwały się działo wystrzały, i wszystkie dzwony bić zaczęły. Ukazali się najprzód rycerze świąty, a za nimi liniowe wojsko postępujące zwolna przy odgłosie żałobnego marszu, ze spuszczoną bronią, ze sztandarami krepą obleczonemi, a oficerowie z krepową przepaską na ramieniu i przy szabli. Za wojskiem postępował szereg sług pałacowych w pysznych uniformach. Potem jechało pół szwadrona gwardzistów na czarnych koniach z piórami przy kaskach, dalej granowicie hiszpańscy, szlachta kastyljska, majordomy, panowie należący do służby pałacowej, i wiele arystokracji hiszpańskiej, prawie każdy ze świecą w ręku. W tem, po odgłosie królewskich marsza, po spuszczeniu sztandarów pułkowych poznano, że karawan się zbliża. Wszystkie głowy się odkryły przed zwłokami tak przedwcześnie zgasłego i powszechnie kochanego Monarchy. Karawan był obwieszony wspaniałemi wieńcami, z których wyróżniał się ofiarowany przez hrabiego de Solms, mieszkańców Aranuez, i od halebardzistów, którzy towarzyszyli zwłokom króla w przepysznych swych strojach. Na stacyi kolejowej brumna Alfonsa XII została przyjęta przez pp. Sagasta, Moret, marszałka Jovellera, ministrów i znakomitości stolicy. Wojsko oddało część zmarłemu królowi w chwili, gdy pociąg ruszył z miejsca. Do pociągu wsiadli tylko urzędnicy i służba dworska, minister sprawiedliwości, p. Alonzo Martinez, kardynał Benawides, prymas państwa, książę Sexto, wielki ochmistrz dworu, generałowie Echagun i Blanco, dowódcy halebardzistów i pałacowej straży. Na małych stacyach Pozuelo, Las Rosas, Villalba, gdzie król tak często wsiadywał, udając się do La Granja de San-Ildefonso, gdzie bywał każdego lata, wieśniacy przychodzili wraz z proboszczem, merem i wybitniejszymi osobistościami, wszystko w świątecznych strojach, żeby hołd złożyć zwłokom Monarchy. Nie można wyobrazić sobie stosowniejszego miejsca na wieczny spoczynek, niż monaster Escorialu, ciężki, brzydki, otoczony regularnie narysowanemi ogrodami drzew myrtowych i oliwnych. Opodal ciągnie się małe i zupełnie nowe miasteczko, a nad wszystkim dominuje naga góra półokrągła, której strome i skaliste ramiona, wznoszą się amfiteatralnie po nad dawną rezydencyę Filipa II. Dzień był pochmurny, niebo pokryte okrywianą chemurą, a zimny wiatr powiewał; pomimo tego ludzi było bardzo wiele, przeważnie wieśniaków w rozmaitych strojach i polatanych okryciach. Było także dość pań madryckich, przybyłych zapewne poprzedniego dnia dla widzenia pogrzebu. Skoro pochód zbliżył się do kościoła, na głównym dziedzińcu: „Patio de los Reges, przeniesiono zwłoki przez drzwi, które otwierają się tylko dwa razy dla każdego panującego, pierwszy raz, gdy wchodzi do Escorialu, po wstąpieniu na tron, a drugi, gdy już umarłego wnoszą, żeby spoczął w Panteonie „de los Reges”. Po skończonym śpiewie w przysionku, zaintonowano *Miserere*, i pochód wszedł do San Lorenzo, gdzie przed wielkim ołtarzem odbyła się ceremonia pokropienia zwłok, o kilka kroków od kaplicy, gdzie co roku Alfons XII,

przychodził wysłuchać mszy żałobnej za duszę swej pierwszej małżonki, przy jej grobie. Po tych ceremoniach spuszczono trumnę do „Panteonu królów.“ Natenczas wielki ochmistrz dworu, odkrył wieko trumny, i ukazał twarz króla. Minister sprawiedliwości, odebrał solenną przysięgę od tak zwanych „Monteros de Espinosa“, to jest straży honorowej królów hiszpańskich, towarzyszącej im od chwili śmierci, aż do przewiezienia zwłok do Escorialu. Świadczą oni w tej przysiędze, że to rzeczywiście ciało zmarłego króla oddają ministrowi sprawiedliwości, który spełnia tu urząd głównego notariusza królestwa. Potem dowódca halebardzystów zbliżył się, pochylił głowę, i pośród najgłębszego milczenia zawołał po trzy kroć donośnym głosem: „Senor! Senor! Senor!“ a nie otrzymując odpowiedzi, rzekł głośno: „Kiedy król nie odpowiada, to na prowdę nie żyje“, i jednocześnie złamał swoją buławę dowódcy na dwoje, i rzucił ją na stóp trumny. Wielki ochmistrz zamknął natenczas trumnę i oddał klucze przeorowi, który jest odpowiedzialny za zwłoki króla. Ta scena odbywała się w podziemiach Panteonu królów, pośród grobów gdzie spoczywają ciała panujących od Filipa II i Karla V. Alfons XII został złożony do niszy, noszącej numer 10, po nad swoim pradziadem Ferdynandem VII. Po dokonanych obrzędzie wszyscy rozeszli się w milczeniu.

— **Zamek w Prado**, gdzie umarł król Alfons XII leży o 14 kilometrów od Madrytu, pośród dębowych lasów zajmujących przestrzeń 27.000 hektarów ziemi, i jest otoczony grubymi murami. Pałac ten nie ma żadnego stylu, jest bardzo duży ale niewygodny, i prawie nieumieblowany. Pomimo, że położenie jego jest wyższe od Madrytu, w dolinie Mancannares, Prado posiada bardzo łagodny klimat. Na rozległych gruntach pałacowych stoi dom przytulny dla żebraków, założony w roku 1869. W pałacu przechowują cenną kolekcję dywanów z puszystym włosem, pochodzących z fabryki Santa-Barbara. Miasteczko Prado posiada około 300 mieszkańców, z których wielu zajmuje się uprawą roli wynajętej od rządu, inni mają zatrudnienie w pałacu. Prado był dawniej miejscem, gdzie się królowie Kastylii na łowy zbierali.

— **Dniepr pod Kijowem** stanął dnia 29 listopada przy 15 stopniowym mrozie.

— **Wylew.** W skutek deszczów Dunaj pod Wiedniem wystąpił z brzegów i przedwczoraj wieczór zalał teren inundacyjny w Praterze. Ścieżka prowadząca pod mostem Rudolfskim, została dla ruchu zamknięta.

— **Wielki zbiór czaszek** Turków, Greków, Serbo-Kroatów, Afrykanów, starych Byzantyzmów, Ormian i t. d., ogółem 708 okazów, podarował mieszkający w Konstantynopolu antropolog dr. A. Weisbach dworskiemu muzeum przyrodniczemu w Wiedniu. Cenny zbiór ten zajmie osobną dużą salę.

— **Ofiara zamachu morderezego** w Wiedniu, policjant Zillieh, ma się lepiej. Kulę szczęśliwie wyjęto z piersi. Sprawcy zamachu jeszcze nie wysłędzono.

— **Sprawa zamachu** rozbójniczego na woźnego kasy oszczędności w Peszcie, nazywa się Józef Puszkarcz i jest rodem z Koloszwaru. Przyznał się on do zamiaru zrabowanie woźnego, podając jako przyczynę niedostatek, który go zmusił do zastawienia ostatniego surduta. Do Pesztu przyjechał dla jakiegoś swojego procesu cywilnego, który podobno wygrać musi. Rana woźnego jest ciężka, a zadana została przez rabusia dżutem.

— **Wielki tunel** przez górę św. Gotarda, w tych dniach szczegółowo zwiedzony został, przy oświetleniu elektrycznym, przez fachowe znawców. Okazało się, że ściany jego w niektórych miejscach wymagają naprawy, lubo bezpośredniego niebezpieczeństwa nie przedstawiają. Naprawa zarządzoną została bezzwłocznie.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan raczył udzielać przedwczoraj, w godzinach przed południowych, publicznych posłuchań.

Najd. Cesarzewiczowski wraz z Najd. Arcyksiężniczką Elżbietą, oraz z całym dworem, przenieśli się przedwczoraj z Laxenburga na zimowe mieszkanie do zamku cesarskiego w Wiedniu.

Poseł grecki przy Najw. Dworze, p. Kirgausios, wyjechał we czwartek na telegraficzne wezwanie swojego rządu do Aten.

Pol. Corr. donosi, iż p. Minister spraw wewnętrznych zarządził zbieranie składek na rzecz ofiar ostatniej powodzi w Tyrolu we wszystkich krajach koronnych Monarchii.

Drugi wiecniemieckich włóścian austriackich został zwołany do Wiednia na 10 stycznia 1886 r.

Z Tameszwaru telegrafują do *Fremdenblattu*: Według urzędowych sprawozdań pomiędzy Serbami kilku południowo-węgierskich komitatów panuje wielkie wzburzenie. Zewsząd liczni ochotnicy udają się do Serbii. O obawie tym zawiadomiono ministerstwo.

Wobec sensacyjnych doniesień prasy rosyjskiej, stwierdza ministerjalny *Nemezt*, iż medycyna c. k. posła hr. Khevenhüllera nastąpiła z upoważnienia Mocarstw, a tylko forma, w jakiej wyrażono życzenie Mocarstw, wyszła z inicjatywy Austro-Węgier.

Tenże sam dziennik podnosi, iż wszystkie doniesienia o niesłuchanie wojowniczym usposobieniu Serbów, są po większej części insensacyjnymi wiadomościami i król Milan został należycie poinformowany, iż nie może liczyć na żadną pomoc.

Również *Pester Lloyd* zapewniając, iż hr. Khevenhüller poczynił znane przedstawienia w imieniu trzech Cesarstw, wyraża przekonanie, iż ani jedna piędź ziemi serbskiej nie zostanie odstąpioną zwycięzcy bułgarskiemu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 5 grudnia. Radca rządowy Falke został mianowany dyrektorem austriackiego muzeum. Równocześnie został mu nadany tytuł radcy dworu.

Wiedeń, 5 grudnia. C. k. poseł w Belgradzie, hrabia Khevenhüller, był wczoraj na posłuchaniu u Najj. Pana i udaje się dzisiaj z powrotem do Belgradu.

Zagrzeb, 5 grudnia. Podczas rozprawy nad wnioskiem Tułkana, ażeby bana i szefa sekcji Stankowicza postawić w stan oskarżenia, zarzucił Popowicz opozycy, że stara się systematycznie przeszkodzić każdej pracy dodatniej, przyczem obrażając prezydenta, prowokuje większość w sposób skandaliczny. Za to otrzymał nagane, a prezydent zaproponował wykluczenie go z Izby, na przeciąg 60 posiedzeń. Rukawina krzyżąc, powtórzył obelżywe wyrazy i wyszedł z sali wśród okrzyków większości, ażeby opuścić Izbę.

Londyn, 5 grudnia. Dotychczas wybrano 283 liberalnych, 228 konserwatywnych i 60 Parnelistów.

Rzym, 5 grudnia. (*T. pryw.*) Z okazji wniesienia do Izby ustawy o podatku gruntowym, prezes gabinetu Depretis postawił kwestyę zaufania.

Rzym, 5 grudnia. (*Tel. pryw.*) Za inicjatywą Papieża poczyniono kroki, aby pojednać Don Carllosa z linią panującą w Hiszpanii. W tym celu proponują związek małżeński najstarszego syna pretendenta z najstarszą córką zmarłego króla Alfonsa.

Paryż, 5 grudnia. Izba handlowa zaprotestowała jednogłośnie przeciw ewakuacji Tonkinu i domaga się zupełnej okupacji, ażeby w interesie handlu zetknąć się z Chinami.

Paryż, 5 grudnia. Alger nawiedzony został w ciągu ostatniej nocy trzęsieniem ziemi. W miastach: Blidáh, Mascara i Medeah, były gwałtowne wstrząśnienia; zawałiło się kilka domów; trzy czwarte tych miejscowości leży w gruzach; dotychczas wydobyto 13 rannych; kilku Europejczyków zostało zasypanych gruzami.

Konstantynopol, 5 grudnia. Obecny delegat we Wschodniej Rumelii, Gathban effendi, został mianowany tureckim komisarzem w Sofii, w miejsce Nehaba baszy.

Columbia, 3 grudnia. Rozbił się szesnaście okrętów, pomiędzy niemi barka austro-węgierska, *Nigri*.

Wojna Serbsko-Bułgarska.

Belgrad, 5go grudnia (*Telegram naszego specjalnego korespondenta* (B.)) Przygotowania wojenne odbywają się bez przerwy. Naczelną komenda w Niszu nagliła drogą telegraficzną o wysłanie nowozaciągniętych oficerów zagranicznych. Wszystkich tych obcych oficerów przyjęto, z wyjątkiem dwóch. Z Prus przybyli baron Maltzahn, oficer artylerji, i Doliwa Łyskowski, oficer ułanów, bratanek znanego posła do sejmu pruskiego i parlamentu niemieckiego. Ostatniego przydzielono do głównej kwatery.

Belgrad, 5go grudnia. (*Telegram naszego specjalnego korespondenta* (B.)) Organ stronnictwa postępowego *Videlo*, omawia możebność pokoju, a pomimo wielu wojowniczych frazesów, oraz zapewnień o rzekomo niewątpliwej po stronie serbskiej przewadze i rychłym pokonaniu Bułgarów, oświadcza w końcu: Serbia mogłaby w obecnej chwili zgodzić się na pokój; tylko pokój ten nie może być takim, aby ztąd wynikać mogły w przyszłości niebezpieczeństwa dla Serbii.

Chociaż artykuł przytoczony nie jest bezpośrednim symptomatem pokojowym, to przecież można go uważać za pocieszający postęp na drodze opamiętania, albowiem w kołach serbskich odzywała się dotychczas wyłącznie pobudka wojenna, a słowo „pokój“ było pocytywane jako niepatryotyczne i stawiane na równi ze zdradą ojczyzny.

Belgrad, 5 grudnia. (*Telegram naszego specjalnego korespondenta* (B.)) Królowa przyjmowała wczoraj ministrów, przybyłych z Niszu, przyczem poleciła zdać sobie szczegółową relacyę o położeniu rezultacie rady wojennej. Uważają jako dobry znak, iż wczasie tego posłuchania nadszedł do królowej telegram z Kuli, w którym powiedziano: „Pod bramami Widdynia, wojska Leszanina były z okazji przedwczorajszego święta gr. wschodniego na nabożeństwie polowem, na którym wznoszono modły za pomyślność W. król. Mości i za powodzenie oręża serbskiego“.

Widoki utrzymania pokoju zmniejszają się z dniem każdym, chociaż przypisują królowi pokojowe zamiary. W sprawie serbsko-bułgarskich rokowań donoszą, iż stawiane z obu stron warunki zmieniają się z dnia na dzień. Książę Aleksander żąda podobno 42 milionów franków odszkodowania wojennego i opuszczenia terytorium bułgarskiego, natomiast gotów jest zwrócić Piret Serbom. O zwrocie kosztów wojennych Serbia nie chce wiedzieć.

Nie wiadomo tutaj nic zgoła, czy w ogóle przyjdzie do interwencji dyplomatycznej i kiedy.

Obiega pogłoska, iż odbywają się narady przedniejszych obywateli kraju i że postanowiono aby dalsze postępowanie Serbii było takie samo jak w czasie ostatniej turecko-serbskiej wojny.

Na radzie wojennej w Niszu miano poruszyć sprawę ogłoszenia w całym kraju stanu wojennego. Niepewność co do najbliższej przyszłości oddziaływa pogłębiająco i przyczynia się do ogólnego wzburzenia umysłów.

Belgrad, 5 grudnia (*Tel. pryw.*) Do wczoraj, więcej jak sto telegraficznych protestów, przeciw zawarciu pokoju z Bułgarią, ze wszystkich stron kraju, nadeszło do ministra Morinowicza. Deputacye ze wszystkich miast serbskich oświadczają, iż wolą ponieść największe ciężary wojenne, niż zgodzić się na zawarcie upokarzającego pokoju.

Sofia, 5 grudnia. (*Tel. pryw.*)

We wszystkich miastach Bułgarii i Wschodniej Rumelii odbyły się meetingi, które zaprotestowały przeciw rokowaniom z tureckimi delegatami i żądały, aby ci delegaci natychmiast opuścili Rumelię. Głos powszechny ludności oświadcza, iż raczej śmierć, niż powrót do dawnego stanu. Sytacja jest krytyczną.

Piret, 5 grudnia. W odpowiedzi, danej przez księcia Aleksandra dnia 3 b. m. na depezę Wielkiego Wezyra z dnia 1 grudnia, wskazuje książę przedewszystkiem na ostatnie wypadki, poczem tak powiada: „Wierny przyrzeczeniu danemu Sułtanowi, powtarzam, że ani wysyłką wojsk bułgarskich do Wschodniej Rumelii, ani też innymi środkami, nie będę wpływał na postanowienia ludności rumelijskiej, ale jest zarazem moim obowiązkiem oświadczyć, że jak dawniej, tak też i dzisiaj nie jestem uprawniony decydować o losie Rumelii, albo też o jej odłączeniu od Bułgarii. Chcąc atoli dać ponowny dowód moich zamiarów co do utrzymania spokoju, porządku i bezpieczeństwa, które powiodło mi się zapewnić aż do dnia dzisiejszego, uważam za mój obowiązek powtórzyć, że najlepszym środkiem osiągnięcia celu zamierzonego przez sułtana jest odroczenie wysłania komisarza do Filipopola, aż do chwili zawarcia pokoju z Serbią. W końcu — powiada książę — nie wątpię, iż wielki wezyr przyzna mi, że z całą sumiennością uczyniłem zadość obowiązkowi ciężarzącym na mnie w obec Dworu zwierzchniczego“.

Komunikat w tym samym duchu zredegowany, przesłano wczoraj mocarstwom.

Nowa deklaracya cara, której dosłowne brzmienie nie jest jeszcze znane, wywarła wielkie wrażenie.

Serbski pełnomocnik, pułkownik Milanowicz, jest tu jutro oczekiwany z odpowiedzią serbską na warunki dotyczące się zawieszenia broni.

Petersburg, 5 grudnia. Walne zebranie słowiańskiego Towarzystwa dobroczynności, na którym byli obecni, pomiędzy innymi, generał Ignatiew i generał Czerniajew, zezwoliło przez aklamacyę na zarządzenia w celu wspierania ofiar serbsko-bułgarskiej wojny. Prezes stowarzyszenia, generał Durnowo, w mowie powitalnej wspominał o bolesnych doświadczeniach, jakie poczynił świat słowiański skutkiem wypadków we Wschodniej Rumelii i wybuchu serbsko-bułgarskiej bratobójczej wojny. Mowca dał pogląd na wypadki ostatniej wojny wschodniej, przyczem z uznaniem wyraził się o czynach Czerniajewa i hr. Ignatiewa, a na zakończenie odczytał tekst najnowszego rozkazu dziennego cara w sprawie wojsk bułgarskich, podnosząc, iż słowa cesarskie zdają się być początkiem nowej ery.

Petersburg, 5 grudnia. (*Tel. pr.*) Półrządowe dzienniki rosyjskie występują z całą stanowczością przeciw przywróceniu *status quo ante* i podnoszą, że dlatego tylko dawniej przemawiały przeciw unii, iż Serbia i Grecja domagały się nabytków terytorjalnych; gdy zaś teraz Serbia została pokonana, a na granicy greckiej, armia turecka stoi w pogotowiu, nie ma Rosyja bynajmniej powodu domagać się przywrócenia *status quo ante*.

Paryż, 5 grudnia. (*Tel. pryw.*) Według depezy z Sofii do dzienników tutejszych, Bułgaria miała zerwać rokowania w sprawie zawieszenia broni, gdyż przekonała się, że Serbii chodziło głównie o to, aby zyskać na czasie.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki

NADESLANE.

ZAPYTANIE Lekarze i chorzy często pytają jakiej przyczynie należy przypisać skuteczność kapsułek Guyot'a. Skuteczność ta pochodzi wyłącznie od gatunku smoly używanej i od szczególnych przygotowań starannie zachowywanych przy wyrobie takowych. I dlatego to zalecamy chorem dotkniętym zapaleniem kanałów oddechowych lub katarrem używać jedynie białe kapsułki Guyot'a z podpisem Guyot na każdej kapsułce jak również wymagać podpisu Guyot na etykiecie w trzech kolorach i adres 19, rue Jacob w Paryżu.

Z dniem 1go stycznia 1886 (8147) rozpoczyna się całoroczna prenumerata na „NADZIEJE“.

Dwutygodnik z wykazem bieżącym ciągłych losów, listów zastawnych, obligacji indemn. i innych papierów wartościowych.

Oprócz autentycznych wykazów wszystkich ciągłych podaje „Nadzieja“ w każdym numerze spis papierów amortyzowanych — tablice wypłaty kuponów — sprawozdanie giełdowe i zbożowe — kursa giełdy Wiedeńskiej i Lwowskiej izby handlowej — tudzież ceny zboża i innych ziemiopłodów i najważniejsze doniesienia z dziedziny ekonomicznej.

Pomimo tak obfitej treści jest „Nadzieja“ najtańszą gazetą losowań, i jest to jedynie tego rodzaju pismo w języku polskim.

Z numerem poworocznym otrzymają prenumeratowicze dwa cenne dodatki bezpłatnie mianowicie.

Spis ogólny wszystkich zaległych wylosowanych papierów wartościowych, i

Kalendarz powszechny losowań.

Prenumerata dla Lwowa z r. 1, z dostawą do domu z r. 1.30 na prowincyi z r. 1.30

ADMINISTRACJA „NADZIEJE“ August Schellenberg

dom bankowy i kantor wymiany we Lwowie.

W Teatrze hr. Skarbka

W sobotę 5 grudnia 1885.

Zydówka

opera w pięciu aktach Halevy'ego.

Kanclerz p. Henryk Jarecki

Do dzisiejszego numeru dołącza się dla prenumeratorów zamiejscowych prospekt księgarni S. A. Krzyżanowskiego w Krakowie na rok 1886.

Główny skład u Piotra Mikolajcha we Lwowie.

Pociągi kolejowe

od 1 czerwca 1885

przychodzą do Lwowa: podług zegara lwowskiego

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 5 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 50 rano i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mieszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mieszany, o godzinie 7 minut 50 wieczór pociąg mieszany lokalny.

Z Podwoleczysk na dworzec Podzamcze o godz. 10 min 12 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 20 po południu pociąg mieszany.

Z Podwoleczysk na dworzec głoway lwowski: o godz. 10 min 26 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w noccy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mieszany.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min. 35 po południu ze Stryja, Stanisławowa, Husiatyna Drohobyca, Borysławia, Chyrowa i Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 1 min. 25 w noccy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobyca Borysławia. Chyrowa, Nowego Sącza.

Pociąg osobowy: o godz. 5 min. 25 rano ze Stryja, Chyrowa, Zagórze, Zwardonia.

Odchodzą do Lwowa:

Do Podwoleczysk z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 7 rano pociąg pospieszny, o godz. 1 min. 9 po południu pociąg mieszany, o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mieszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mieszany i o godz. 8 rano pociąg mieszany lokalny.

Do Podwoleczysk z głównego dworca o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 35 po południu pociąg mieszany, o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mieszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 20 w południe i o godzinie 11 min. 6 w noccy pociąg mieszany.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min. 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobyca, Borysławia, Chyrowa i Husiatyna

Pociąg osobowy: o godzinie 7mej m. 30 z rana do Stryja.

Pociąg osobowy: o godz. 7 min. 30 wieczór do Stryja, Drohobyca, Chyrowa, Zagórze, Zwardonia.

Sprawy meteorologiczne.

Z obserwatorium c. k. Uniwersytetu we Lwowie z dnia 5 grudnia 1885 o 7 rano.

Barometr 732.24 mm przy temp. 6°C. Psychrometr suchy +3.2 C Psychrometr wilgotny +0.8 C

Prętność pa 3.4 mm. Wiatr 59/10 Zachmurzenie 10 Wiatr W. i. szon 9

Temperatura powietrza +2.6 R.

Barometru spada.

Stan barometru nad poziom morza 757.94 mm.

Najwyższa temperatura dnia wczoraj +2.7 C

Najniższa temperatura w noccy +1.8 C

Wzrost opadu uśrednionego 0.7 g. Tętno 0.0

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 4 grudnia 1885, godzina 1 min. 45. Alp. Tow. gór. 33-80, Węg. akcyi. kredyt. 289.50, Akcyje anglo-austr. 99-40, Akcyje banku Union 76.—, Akcyje kolei Karola Ludwika 227-25, Akcyje kolei północnej 229-25, Akcyje kolei południowej 134-75 Akcyje kolei Alfeld 181.—, Akcyje kolei Elzbiety 272-80, Akcyje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 225.—

Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 171-50, Wiedeńskie losy 124-50, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie 92-50, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 103-50, Losy regulacyi Cisy 122-25, Losy tureckie —, Węgierska ręta 97-90, Akcyje banku związkowego 103-25, Akcyje banku obrotowego —, Akcyje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1-23. 1/15, Węgierskie losy 119-10, Marka niemiecka —, Uspობienie słabe.

Wiedeń, 4 grudnia 1885 r. godzina 5 minut 48. Akcyje kredytowe 285.80, Anglo-Austr. —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika 227-50, Południowa —, Renta papierowa 82.25, Galic. listy zastawne 101-75, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1883 —, Napoleondor 9-99 —, Rubel papierowy —, Uspობienie —

Wiedeń, 5 grudnia 1885 r., godz. 10 min. 38. Akcyje kredytowe 285.—, Anglo-Austr. —, Unionbank 75-80, Kolej Karola Ludwika 227.—, Południowa 134-50, Renta papierowa —, Galic. listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, 6% listy zastawne banku krajowego 91-75, 4 1/2% pożyczka krajowa z 1883 roku 90-25, Napoleondor 9-99 —, Rubel papierowy 1.23, — Uspობienie słabe.

Telegramy zbożowe z dnia 4 grudnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. — do — zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurduza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 litr procent 25-25 do 25-50 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 8-05 do 8-07 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) — — zł. Berlin: Pszenica żółta (na listopad) 156(?) do — żyto — m., spirytus 39 70 olej rzepakowy — m., Szczecin: Pszenica —, rzepik —. Paryż: mąki 159 kilogr. 47-30, fr. olej rzepakowy — fr., spirytus —, fr. Wroclaw: Pszenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurduza —, Kolonia: Pszenica —

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 4 grudnia 1885

Table with columns for 'płaca żądają' and 'wzrost żądają' under various categories like '1. Akcyje za sztukę', '2. List zastawny', '3. Listy dłużne', '4. Obligacje', '5. Losy miasta', '6. Monety'.

Kurs giełdy wiedeńskiej

a dnia 3 grudnia 1885.

Table with columns for 'płaca żądają' and 'wzrost żądają' under categories like '1. Dług państwa', '2. Obligacje', '3. Akcyje', '4. Losy'.

4. Listy zastawne losowane.

Table with columns for 'płaca żądają' and 'wzrost żądają' listing various financial instruments and their values.

Kurs złota.

Table with columns for 'płaca żądają' and 'wzrost żądają' listing gold prices and exchange rates.

ADZIEDZICZYSTWA I WYDZIAŁY

Licytacje.

L. 6474. (8123 1-3) W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się na prośbę Majera Litwaka, celem zaspokojenia wierzytelności 149 złr. w. a. z pn., publiczna sprzedaż realności pod l. k. 92/94 w Książkocice położonej, spadkobierców Iwana Tyłysza własnej, w trzech terminach, a to 17 grudnia 1885, 14 stycznia 1886 i 18 lutego 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem pod następującymi warunkami: 1. Cenę wywołania stanowi kwota 620 złr. w. a. Zakład 62 złr. w. a. 2. Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także i niżej takiej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie. Resztę warunków przejrzeć można w registrarzrze sądowej. Dolina, 18 października 1885.

L. 2835. (8131 1-3) Celem wydobycia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwiecień 95 zł. 92 ct. w. a. z pn., odbędzie się w dniu 7 grudnia 1885 i w dniu 17 grudnia 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na dniu 28 grudnia 1885, także niżej ceny szacunkowej, w drodze publicznego przetargu, przymusowa sprzedaż realności

pod l. k. 82 Horodowiec położonej, dłużnika Zacharka Semoczko wedle wyk. hypot. 1.260 gm. kat. Horodów własnej. Cena wywołania 400 złr. Wadyum 40 złr. Wyciąg tabularny i reszta warunków w tuządowej registrarzrze. C. k. sąd powiatowy. Rawa, dnia 31 sierpnia 1885. L. 9663. (8134 1-3) C. k. sąd powiatowy w Siatynie zawiadamia niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Dawida Rosenheka przeciw masie spadkowej Romana Jaszczuka względnie tegoż dzieciom, o zapłaceniu 110 zł. w. a. z 6 pr. osenkami od dnia 3 kwietnia 1876 ko-ztów egzekucyjnych 3 zł. 2 ct., 4 zł. 43 ct., 18 zł.

76 ct. i 5 zł. 76 ct., na dniu 14 grudnia 1885, na dniu 18 stycznia i na dniu 19 lutego 1886, zawsze o godzinie 10 przed południem, publiczna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 101 księgi gruntowej gminy katastralnej Bełełuja objętej do masy spadkowej po Romanie Jaszczuku należącej, na 1790 zł. w. a. oszacowanej pod tym warunkiem się odbędzie, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową, lub wyżej takiejowej, na trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Wadyum wynosi 179 zł. Protokół oszacowania, wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych, można w tuządowej registrarzrze przejrzeć. Siatyn, dnia 21 października 1885.

L. 8499/pr. (8107 2-3)

Celem zabezpieczenia dostawy sukna i innych materyałów na ubiory służbowe dla służby c. k. sądów należących do okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie na r. 1886-7 odbędzie się w sali tego sądu wyższego dnia 23 grudnia 1885 do godziny 12 w południe, licytacja za pomocą ofert pisemnych.

Ryczałtowa cena fiskalna wynosi 5831 złr. 66 ct. O jakości i ilości materyałów, o pojedynczych cenach fiskalnych, warunkach licytacyjnych i dotyczących wzorach zasięgnięć można każdego dnia przed terminem wyznaczonym w czasie godzin urzędowych w biurze prezydialnem wyższego sądu krajowego, gdzie też oferty, zaopatrzone w wadyum 5 pr. ceny fiskalnej wynoszącej dokładnie wyrażeniem cen, nie tylko cyframi, ale i literami, w oznaczonym terminie wniesione być mają, przyczem się wyraźnie zastrzeżają, iż oferty, w których cena nie w pewnej sumie lub w procentach od ceny fiskalnej opuścić się mających oznaczona będzie, lecz tylko w ogóle niższa o jakiś procent od jakiegokolwiek przez innego oferenta wniesie się mającej ceny oferowanej została, tak jak też oferty spóźnione, lub nie ułożone wedle przepisów uwzględnionem nie będą, nareszcie, że żadna po oznaczonym terminie wniesiona czyli dodatkowa oferta przyjęta nie zostanie.

Z Prezydium c. k. wyższego sądu kraj. Lwów, 1 grudnia 1885.

L. 10855. (8090 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Sniatynie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, przeciw Hryckowi Zacharukowi celem ściągnięcia 24 rat po 6 złr. od dnia 1 lutego 1877 począwszy, aż do dnia 1 października 1884, każdego 1 lutego, 1 czerwca i 1 października do wypłaty zapadłych, z 10 pr. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącej i kosztów egzekucyjnych 7 złr. 11 ct. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 429, gminy Zadubrowce objętej, na 200 złr. oszacowanej, dłużnika Hrycka Zacharuka własnej, na dniu 14 grudnia 1885, 18 stycznia 1886 i na dniu 19 lutego 1886 pod tym warunkiem się odbędzie, że realność ta na pierwszych dwóch terminach, tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cena wywołania stanowi kwota 200 zł. Wadyum wynosi kwotę 20 złr. w. a. Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i inne warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzeć; dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora adwokata dr. Ebermana w Sniatynie. Sniatyn, dnia 23 października 1885.

L. 5707. (8098 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Żurawnie niniejszym wiadomo czyni, że na żądanie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Nykole Treurelukowi, celem zaspokojenia resztującego długu 94 złr. 88 ct. w. a. zpn., dozwoloną została przymusowa sprzedaż realności ciała tabularnego nie stanowiącej, a dłużnika Nykoly Treureluka własnej, w Stańkowej pod l. k. 7 sub. rep. 63 położonej, ze wszelkimi do tejże realności należącymi, w protokole zastawniczego opisanie z dnia 16 czerwca 1885 wymienionymi grantami i przynależnościami w drodze publicznej licytacji, która na dniu 1) 17 grudnia 1885, 2) 28 stycznia 1886 i 3) 4 marca 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie pod następującymi warunkami przedsięwzięta zostanie.

Cena wywołania stanowi 300 złr., poręczne 30 złr. w. a. Resztę warunków w tutejszej registraturze przeglądać można. C. k. sąd powiatowy. Żurawno, dnia 25 września 1885.

L. 7265. (8093 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszym do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 5 rat pożyczkowych po 34 złr. 20 ct., tudzież resztującego kapitału 445 złr. 66 ct. w. a. zpn., przymusowa sprzedaż realności pod nr. kons. 67 w Rzezczyckiej, wykazem hipotecznym l. 119 objętej, Hrynia Kluczkowskiego własnej i posiadłości wykazem hipotecznym l. 338 gminy Rzezczyckiej objętej, Stefana Kluczkowskiego własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 14 grudnia 1885, 14 stycznia 1886 i 17 lutego 1886 — każdym razem o godzinie 10 rano, przedsięwzięta zostanie.

Cena wywołania realności pod nr. kons. 67 stanowi suma 1205 złr., zaś posiadłości wykazem 338 objętej suma 160 złr.

Wadyum wynosi 136 złr. 5 ct. Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. Dyonizy Pirożek z Uhnowa.

Resztę warunków i ekstrakta tabularne przejrzeć można w tutejszej registraturze. Uhnów, 22 października 1885.

L. 8179. (8094 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 14 grudnia 1885, 15 stycznia 1886 i 17 lutego 1886, zawsze o godzinie 10 rano — odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 280 w Uhnowie położonej, dłużników Mateusza i Maryi Bilików własnej, wyk. hip. l. 58 gminy kat. Uhnów objętej, w celu ściągnięcia sumy 169 złr. 1 ct. w. a. zpn., na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cena wywołania stanowi suma 800 złr. Wadyum wynosi 80 złr. w. a. Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony pan Julian Celewicz z Uhnowa.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tutejszej registraturze. Uhnów, 22 października 1885.

L. 25474. (7489 2-3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż celem zaspokojenia należności spadkobierców ś. p. Józefa Służewskiego w kwocie 450 r. s. zpn., odbędzie się w gmachu sądowym (biuro l. 3) w dniach 19 stycznia, 22 lutego i 22 marca 1886, każdym razem o godzinie 10 rano, licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 339 dz. I. (l. 36 ul. Florjańska) w Krakowie położonej, wedle poz. l. kart. B. l. w. h. 323 p. Anieli z Schlichtingów Felklowej i p. Alfreda Schlichtinga własnej, pod warunkami prawomocną t. s. uchwałą z 4 lipca 1884 l. 15363 już ustanowionem.

Cena wywołania stanowi kwota 29007 złr. 90 ct. w. a. Wadyum wynosi 2900 złr. w. a. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze w aktach fasc. VII 880/46 i VII 881/294.

Ewentualnie do ułożenia lepszych warunków licytacyjnych ustanowionym zostaje termin na dzień 30 marca 1886, o godzinie 10 przed południem, na który się strony zzywają.

O czym niewiadomi wierzyciele hipoteczni do rąk kuratora adw. dr. Władysława Leszko zawiadomienie odbierają. Kraków, 9 października 1885.

L. 5110. (7539 2-3)

Na zaspokojenie pretensyi Rubina Ostera w kwocie 600 złr. w. a. zpn., przeprowadzona zostanie przymusowa licytacyjna sprzedaż 1/4 części z części realności l. k. 66 m. w Kołomyi, własnością Israela Chajesa będącej w jednym terminie dnia 25 stycznia 1886, o godzinie 10 zrana w B. IV o to także poniżej ceny wywołania 4927 złr. 99 1/2 ct. w. a. Wadyum wynosi kwotę 490 złr. Kuratorem mianowanym i z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli mianowany adw. dr. Migrom.

Resztę warunków, wykaz hipoteczny i akt ocenienia przejrzeć lub odpisać można w tutejszej registraturze.

Sąd obwodowy. Kołomyja, 27 sierpnia 1885.

L. 5030 (7444 2-3)

Na zaspokojenie należnej towarzystwu zaliczkowemu w Kołomyi sumy 120 złr. zpn. przedsięwzięta na dniu 11 stycznia 1886 o 10 godzinie rano, w B. IV, licytacyjna sprzedaż niewydziałanej połowy rean ści l. k. 39 w Kołomyi na kuc przedm. położonej, a to także poniżej ceny wywołania 193 złr., jednak nie niżej 150 złr. w. a.

Wadyum wynosi 20 złr. w. a. Kuratorem mianowanym i niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli mianowany adw. Herdliczka.

Resztę warunków, akt zastawniczego opisanie i ocenienia przejrzeć lub odpisać można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd obwodowy. Kołomyja, 27 sierpnia 1885.

L. 5583. (7838 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 900 złr. w. a. z pn. na rzecz gal. Zakładu kredyt. ziemsk. w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. w. h. 27 ks. gł. gm. kat. Marszowice objętej, a własność dłużnika Tomasza Gądka stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych:

dnia 15 stycznia }
dnia 17 lutego i } 1886
dnia 15 marca }

każdy razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania wynosi 1500 złr.

Wadyum zaś 150 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, d. 14 października 1885.

L. 6973. (7559 2-3)

Sąd obwodowy odbędzie w sprawie Władysława Markiewicza, przeciw Narcyzowi Figiettemu o 156 złr., 13 stycznia, 10 lutego, 10 marca 1886 r., o 10 rano, sprzedaż przez licytację sum 3126 złr. w. a. na karce C. wykazu hip. 510 części dóbr Brzana średnia Ripielówka — i 1250 złr. wykazu hip. 107 dóbr Brzana średnia z Wymysławem — intabulowanych — na trzecim terminie i poniżej ceny wywołania.

O tem zawiadamia wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 26 lipca 1885 na hipotekę sprzedać się mających sum weszli, lub którymby niniejsza uchwała, lub przyszłe wydać się mające — doręczone być nie mogły — do rąk kuratora adw. Janczury, któremu się substytuje adw. Schornsteina. Nowy Sącz, 17 października 1885.

L. 5585. (7840 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 500 złr. w. a. z pn. na rzecz gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. w. h. 353 ks. gł. gm. kat. Wola Batorska objętej, a własność dłużnika Wojciecha Nosala stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych:

dnia 8 stycznia }
dnia 8 listopada } 1886
dnia 8 marca }

każdy razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania wynosi 1500 złr. Wadyum zaś 150 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze. Niepołomice, 15 października 1885.

L. 5586. (7841 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 200 złr. w. a. z pn. na rzecz gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. w. h. 268 księgi gł. gm. kat. Wola Batorska objętej, a własność dłużnika Antoniego Swiderka stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych:

dnia 8 stycznia }
dnia 8 lutego } 1886
dnia 8 marca }

każdy razem o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania wynosi 500 złr. Wadyum zaś 50 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej. Niepołomice, dnia 15 października 1885

L. 3028. (7722 2-3)

W sprawie egzekucyjnej Heleny Finger przeciw Ewie Król o 150 złr. odbędzie się w dniach 8 stycznia, 12 lutego i 12go marca 1886. każdorazowo o godzinie 10tej z rana w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lic. w. h. 63 Ewy Król w Luszczykach własnej.

Cena wywołania wynosi 332 złr. 96 ct. Wadyum 33 złr.

Blizsze warunki do przejrzania w registraturze.

Dąbrowa, dnia 20 sierpnia 1885 r.

L. 17078. (8056 3-3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycieli kasy oszczędności w Tarnowie w kwocie 7789 złr. 23 ct. w. a. z 10 pr. odsetkami od dnia 25 maja 1884 roku bieżącymi, już przyznanymi kosztami sądowymi w kwocie 18 złr. 72 ct. w. a. i egzekucyjnymi, obecnie poliszonem w kwocie 95 złr. 30 ct. przyznanymi, odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie: dnia 23go grudnia 1885 r., dnia 13 stycznia 1886 r. i dnia 17 lutego 1886 r., każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację realności pod l. k. 113 i 114 położonych w Tarnowie na Zawalu, do dłużników Rebeki Stegmann i Lipy Stegmann względnie masy jego krydalnej należących.

Cena wywołania wynosi 40696 złr. 55 ct. w. a.

Wadyum 4060 złr. w. a. Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 12 listopada 1885 r.

L. 4958. (8069 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Kopeczynie ogłasza, iż na zaspokojenie wierzycieli 405 złr. 17 ct. w. a. z pn., odbędzie się w

sądzie tutejszym publiczną przymusową sprzedaż realności l. 670 w Chorostkowie wedle wyk. hip. 510 tejże gminy na rzecz Kohosa i Lei Koflerów zaintabulowanej, dnia 23go grudnia 1885 i dnia 27go stycznia 1886, zawsze o godzinie 10 rano, na rzecz c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego z tem, że wspomniana realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową 5000 złr. w. a. wynoszącą, pozbyta zostanie.

Oraz wyznacza się ewentualnie celem ułożenia lepszych warunków termin na dzień 17 lutego 1886, o godzinie 9tej przed południem.

Wadyum wynosi 500 złr. w. a. Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Kopeczyniec, 10 sierpnia 1885.

L. 14000 (7588 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Sokalu wyznaczył w celu wydobycia wierzycieli c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie, w ilości 1199 złr. 94 ct. w. a. zpn. przymusową, jawną licytację należącą do dłużnika Jakóba Horowitza realności pod l. daw. 8 ul. lwowska now. 23 rynek nowy w Sokalu położonej, objętej wyk. hipot. l. 688 tej gminy, na dnie 21 stycznia i 23 lutego 1886 zawsze o godzinie 10 rano, w tutejszym gmachu sądowym.

Cena wywołania stanowi wartość realności przyjęta przy udzielaniu pożyczki bankowej w sumie 6500 złr. w. a., poręczne stanowi kwota 650 złr. w. a.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tą tylko za cenę szacunkową lub wyżej od niej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny sprzedać się mającej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Sokal, dnia 22 października 1885.

L. 8746. (7586 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzycieli kasy pożyczkowej miasta Leżajska w kwocie 98 złr. w. a. z przynależnościami ponownie rozpisana została egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację połowy parcel gruntowych w Leżajsku położonych, wedle lkw. 825 księgi gruntowej Leżajsk dłużnika Stanisława Niemczyckiego własnych, na dzień 19 stycznia 1886 o godzinie 10 przed południem pod warunkami uchwałą tut. sąd. z dnia 7 kwietnia 1885 l. 2572 ustanowionem z tą edmianą, iż na tym terminie połowa tego ciała hipotecznego i niżej ceny szacunkowej za jaką bądź cenę sprzedana będzie.

Leżajsk, dnia 22 października 1885.

L. 850. (8045 3-3)

W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się dnia 17 grudnia 1885 20 stycznia i 19 lutego 1886 każdym razem o 10 rano celem zaspokojenia wierzycieli Nechemi Mühlsteina w kwocie 322 złr. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności dłużnika Wasyla Mielnika pod nr. k. 23 we Wierczeni położonej, ciała księgi gruntowej jeszcze niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 1635 złr. w. a. poniżej której przy pierwszych dwóch terminach sprzedaż nie nastąpi przy trzecim zaś terminie odbędzie się sprzedaż i poniżej ceny wywołania.

Wadyum wynosi 163 złr. 50 ct.

Protokół zastawnego opisanie i ocenienia, tudzież resztę warunków licytacyjnych wolno w sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy. Kałusz 28 czerwca 1885.

L. 6055. (8070 3-3)

C. k. sąd pow. m. del. S. II. dla okolicy miasta Lwowa zawiadamia, iż na żądanie uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w celu zaspokojenia resztującej dłużnej kwoty 178 złr. 33 ct. w. a. z odsetką po 12/100 od 1 czerwca 1871 aż do dnia rzeczywistej zapłaty, nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 7 złr. 98 ct. w. a. i obecnie przyznanymi kosztów egzekucyjnych 6 złr. 36 ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności dłużnika (własnej), Lucja Ryndy własnej, w Remenowie pod nr. 102 położonej, w drodze publicznej licytacji w dniu 7go grudnia 1885, na dniu 15 grudnia 1885 i na dniu 12go stycznia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie przedsięwzięta zostanie. Cenę wywołania stanowi 600 złr. w. a. a chęć kupna mający złożyć ma 60 złr. w. a. jako wadyum w gotówce, w obligacjach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego albo w listach zastawniczego zakład. kredyt. włościańskiego we Lwowie wraz z kuponami niezapadłymi według ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej uwidocznionego. Blizsze warunki przejrzeć można w tut. sądzie registraturze.

Z c. k. sądu pow. m. del. Sr. II. Lwów, 27 kwietnia 1885.

L. 34204. (8110 1-3)

Odnośnie do ogłoszenia wysokiej c. k. krajowej dyrekcji skarbu z dn. 29 września 1885 l. 73980 podaje do publicznej wiadomości, iż pod warunkami zawartymi w powołanem ogłoszeniu odbędzie się przy c. k. powiat. dyrekcji skarbu w Krakowie po raz trzeci konkurencja na wydzierżawienie prawa poboru myt drogowych w Borku i Łękach na rok 1886 t. j. od 1 stycznia 1886 do końca grudnia 1886, albo też na lata 1886 i 1887 t. j. od 1go stycznia 1886 do końca grudnia 1887. a to przez wniesienie pisemnych ofert lub przez ustne nadszanie, wniesione do komisji licytacyjnej.

Oferty pisemne wniesione być mają najpóźniej do dnia 13go grudnia, 2ej godziny po południu na ręce naczelnika c. k. powiatowej dyrekcji skarbu, przyczem się nadmieniam, iż oferty pisemne, któreby pocztą lub inną drogą nadeszły po upływie powyższego terminu, uwzględnione nie będą.

Ustna licytacja odbywać się będzie na dniu 14 grudnia 1885 od 9ej godziny rano do 2ej po południu.

Cena fiskalna jest roczny czynsz co do stacyi: Borek 10791 złr. w. a., Łęki 2106 złr. w. a.

Blizszych warunków zasiągnąć można u wszystkich c. k. nadzorów straży skarbowych i w registraturze c. k. powiatowej dyrekcji skarbu.

C. k. powiatowa dyrekcja skarbu. Kraków, 1 grudnia 1885.

L. 10704. (8136 1-3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 11 grudnia 1885 i 15 stycznia 1886, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 lutego 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności nr. 83, ciała tabularnego nie stanowiącej, Andryja Huli własnej, w Uhornikach położonej, na rzecz Berla Lautmana pto. 44 złr. 8 ct. z pn.

Cenę wywołania 500 złr. Wadyum 50 złr.

Reszta warunków, akt oszacowania i opisanie wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

W razie nieudałej sprzedaży na po

wyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli termin na dzień 13 lutego 1886 o godzinie 11 przed południem.

C. k. sąd obwodowy. Tyśmienica, 21 października 1885.

L. 10969. (8137 1-3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 11 grudnia 1885 i 15 stycznia 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 lutego 1886 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 101 w Uhornikach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej Michała i Jagny Krugów własnej, na rzecz Berla Lautmana pto 45 złr. z pn.

Cena wywołania 60 złr. Wadyum 6 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i opisanie wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 13 lutego 1886, o godzinie 11 przed południem.

C. k. sąd powiatowy. Tyśmienica, 25 października 1885.

L. 7862. (8128 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do publicznej wiadomości, że w drodze wykonania prawomocnego wyroku z dnia 28 grudnia 1880 l. 4684, celem zniesienia wspólnej własności realności nr. 466 w Kutach, jak Dom. II pag. 145 n. VI Majera i Judes Löbel w 2/3 częściach a n. VII haerd. Rozalii Oskara, Geizy Irmy Reginy i Ilony Buzath w 1/3 części własnej, przeprowadzi w dniach 16 grudnia 1885, 20 stycznia 1886, 24 lutego 1886, każdym razem o godz. 10 rano, przymusową sprzedaż realności nr. 466 w Kutach, na 1350 złr. oszacowanej z tem, że realność ta na pierwszych 2 terminach lub za wyżej ceny szacunkowej, a na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Wadyum wynosi 10 pr. a resztę warunków i akt oszacowania można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuty, dnia 28 października 1885.

L. 10856. (8091 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańwe Lwowie, przeciw dłużnej masie spadkowej Mikołaja Sorochana celem zaspokojenia 26 rat pożyczkowych po 6 złr. od dnia 1 czerwca 1876, aż do 1 października 1884, każdego 1 lutego, 1 czerwca i 1 października zapadłych, z 10 pr. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty, aż do rzeczywistej zapłaty bieżącymi, wraz z kosztami edzekucyjnymi w kwocie 7 złr. 11 ct przyznanymi, publiczna egzekucyjna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 291 gminy katastralnej Zadbrowieckiej objętej, dłużnej masy własnej, na 250 złr. oszacowanej, na dniu 14 grudnia 1885, 18 stycznia 1886, i 19 lutego 1886, zawsze o godzinie 10 przed południem w budynku sądu tutejszego pod tym warunkiem się odbędzie, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 250 zł. Wadyum wynosi 25 złr.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny oraz resztę warunków licytacyjnych można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych, którymby uchwała licytacyjna nie została doręczona, ustanowiono kuratorem adwokata dr. Ebermana w Sniatynie.

Sniatyn, 20 października 1885.

L. 8352. (8092 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Szczerzeu w skutek odezwę sądu krajowego lwowskiego z 8 sierpnia 1885 l. 37570, przedsięwzięcie celem wydobycia sum 23 zł., 23 zł. i 462 zł. 55 ct. w. a. zpn. c. k. uprz. gal. akcyj bankowi hipotecznemu we Lwowie od Katarzyny i Ewy Szymańskich się należących, przymusową licytacyjną sprzedaż połowy realności pod l. 87 w Rakowcu położonej w dniach 17 grudnia 1885 i 21 stycznia 1886, każdokrotnie o godzinie 10 rano w tusądowej kancelaryi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 217 złr. 25 ct. w. a.

Wadyum wynosi 22 złr. w. a.

Jeżeli na powyższych terminach realność rzeczona, za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana nie zostanie, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających terminu na 21 stycznia 1886, o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzy prawo zastawu po 19 lipca 1885 uzyskali i którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie p. Filipa Simons ze Szczerca.

Szczerzec, dnia 20 października 1885.

L. 14001. (8013 1-3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, reszty odsetek zwłoki od 2giej raty 4 zł. 59 ct., 4tej raty z lipca 1884 — 100 zł., 8 pr. zwłoki od 1go lipca 1884, do dnia zapłaty, 5 raty z 1 stycznia 1885 — 100 złr. pr. zwłoki od 1 stycznia 1885 do dnia zapłaty, 6 raty z 1 lipca 1885 — 100 złr. 8 pr. zwłoki od 1 lipca 1885, do dnia zapłaty pozostającego kapitału pożyczkowego do spłacenia w kwocie 1795 zł. 72 ct. w. a., odbędzie się w trzech terminach a mianowicie w dniu 8 stycznia 1886 r., dnia 8 lutego 1886 r. i dnia 9 marca 1886 r. każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności pod l. 135 w Tarnowie położonej, wedle księgi gruntowej Tom. 27 str. 100 l. 21 wł. do Manelega Plachty i Freidy Małki Plachtowej dłużników należących.

Cena wywołania 4200 złr. w. a. Wadyum 420 złr.

W razie, gdyby na powyższych terminach sprzedaż tej realności do skutku nie przyszła, wyznacza się celem ułożenia używających warunków licytacyjnych termin na dzień 9 marca 1886 o godzinie 4 po południu, na który się zarówno strony sporne jak i wierzycieli hipotecznych wzywa a to pod rygorem, że niestawiający na powyższym terminie uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawiających wierzycieli.

O tem zawiadamia się strony obie, c. k. urz. podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorę Skarbu imieniem wysokiego skarbu, tudzież wierzycieli, którzyby podniu 31 sierpnia 1885, do hipoteki tej realności weszli, do rąk ustanowi nego kuratora adwokata dr. Steca z zastępstwem adwokata dr. Busia.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, d. 15 paździer. 1885.

L. 4837. (8142 1-3)

C. k. sąd powiat. m. del. S. II we Lwowie rospisuje celem ściągnięcia przez Zakład kredyt. włościański w likwidacji wywalczonej sumy 20 złr. 36 ct. z pn. publiczną licytację realności pod l. k. 133 objętej, ciałem hip. l. 247 księgi gruntowej gminy katastr. Zarudce zapisanej na dzień 11 grudnia 1885 i 18 grudnia 1885, każdym razem o godz. 10 rano, w sali rozpraw.

Poręczne 60 złr. W pierwszym i drugim terminie można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim zaś i poniżej tej ceny.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można tus. registraturze, kurator niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Lehman.

Lwów, 19 maja 1885.

31 8188. (8074 2-2)

Kundmachung.
Am 9ten Dezember l. J., 11 Uhr Vormittags, findet bei der f. f. Intendantz des 11 Korps in Lemberg eine Reaffumirungs-Verhandlung, wegen Sicherstellung der Kost und sonstigen Bedürfnisse für das Truppen-Spital in Grodek statt.

Die näheren Bedingungen sind einzusehen bei der genannten Heilanstalt und der Korps-Intendantz

Lemberg, am 2 Dezember 1885.

Upadłości.

L. 12324. (8117 1-3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek J. Eliasza Rose kupca w Przemyślu, mianuje c. k. adjunkta sądowego p. Hubla, komisarzem konkursowym, z zastępstwem c. k. adjunkta sądowego p. Wilke i poleca opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje p. adwokata dr. Łużckiego i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 11 grudnia 1885, o 10 godz. rano, z dowodami swych wierzytelności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli, u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, ustanawia się termin do 3 lutego 1886, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swoje, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, a to tem pewniej zgłosić mają, ile że ich w razie przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone, osiągną.

Na terminie zaś dnia 26 lutego 1886, u komisarza konkursowego odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjąć mają, wykazać. Na tymże terminie będzie usiłowana ugoda, także wolno wierzycielom, w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej, nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej“.

Przemyśl, 2 grudnia 1885.

L. 15679. (8080)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zatwierdza wybór członków zarządu a to:

1) Leizora Ela Weidberga na zarządcę, a 2) Chnę Hermana na zastępcę jego którzy obaj w Skale mieszkają, dodając, że do wydziału wierzycieli wybrano Leibę Gertlera Seide Mentschla i Chnę Hermana.

Tarnopol, 31 października 1885.

L. 13511. (8077 1-3)

Dla masy konkursowej Peisacha Weisasa w Drohobyczu mianuje sąd stałym zarządcą Hersza Lauterbacha kupca w Drohobyczu, tegoż zastępcą Chaima Joela Ludmerera negocyanta tamże.

Sambor, 25 listopada 1885.

Księgi gruntowe.

L. 410. (8113)

Komisyja hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu urzędująca zawiadamia, iż złożone zostały do powszechnego przejrzania arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Grochów.

Zarządy przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić można w c. k. sądzie powiatowym lub przed komisją do dnia 19 grudnia 1885.

Mielec, 3 grudnia 1885.

Liczba porządkowa	N a z w a		P o l o g e t a r y f y		Cena wywołania na jed. rok wynosi	Wadyum wynosi	Licytacja odbędzie się w c. k. powiatowej dyrekcji skarbu w Tarnopolu na dniu
	stacyi mytniczej i rodzaju tejże	gościńca	Myto drogowe za kilometrów	Myto mostowe według klasy			
1	Krowiaka, myto drogowe i mostowe	Tarnopolsko-Czortkowski	16	II	4711 złr.	785 złr.	15 grudnia 1885
2	Zagrobela myto drogowe	Tarnopolsko-Lwowski	16	—	1140 zł.	190 złr.	

Pisemne oferty zaopatrzone w przepisane wadyum, winne być wniesione do 14go grudnia 1885 do 2ej godziny po południu.

Wydzierżawienie nastąpi na przeciąg jednego roku, lub dwóch lat t. j. na czas od 1 stycznia 1886 do końca grudnia 1886, lub od 1 stycznia 1886 do końca grudnia 1887.

Blizsze warunki licytacji przejrzeć można w c. k. pow. dyrekcji skarbu w Tarnopolu w godzinach urzędowych.

C. k. powiatowa dyrekcja skarbu. Tarnopol, dnia 1go grudnia 1885.

L. 34203 (8145)

A.

O b w i e s z c z e n i e l i c y t a c y j i.

C. k. pow. dyrekcja skarbu w Krakowie rozpisuje odnośnie do obwieszczenia z dn. 17go października 1885 l. 29376 i 17go listopada 1885 l. 32388, trzecią licytację celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa i wina w niżej wymienionych okręgach dzierzawnych na rok 1886 a warunkowo na rok 1887 i 1888, lub też bezwarunkowo na trzy lata to jest od 1 stycznia 1886 do końca grudnia 1888.

Oferty pisemne zaopatrzone w 10% wadyum, mogą być wniesione do naczelnika c. k. powiat. dyrekcji skarbu w Krakowie najdalej do 2 godziny po południu dnia poprzedzającego dzień licytacji.

Warunki licytacji jako też wykaz miejscowości, należących do pojedynczych okręgów dzierzawnych, można przejrzeć w c. k. powiatowej dyrekcji skarbu i u nadzorów c. k. straży skarbowej krakowskiego powiatu skarbowego.

Liczba porządkowa	Okrąg dzierzawny	od mięsa			od wina			Licytacja ustna odbędzie się w c. k. powiat. dyrekcji skarbu w Krakowie od godz. 9 rano do 1ej po południu dnia
		Cena wywołania		10% wadyum	Cena wywołania		10% wadyum	
		złr.	cnt.		złr.	ct.		
1	Kalwarya	1672		168				14 grudnia 1885
2	Kenty				512		52	
3	Sucha	3205		321				
4	Wadowice	5027		503	901	1	91	
5	Siepraw				188		19	

C. k. powiatowa dyrekcja skarbu. Kraków, 1 grudnia 1885.

Leon Abramowicz

we Lwowie. Rynek 1. 29.
dom Andriolego (Ehrbara) w przechodniej bramie, poleca:
Materye wianiane, kasemiry czarne, batysty, krepy, flanelki kolorowe i białe, barchany białe i kolorowe, percale białe i kolorowe, płócienka, płótna białe i surowe, płótno woskowe na poszwy, szpał, nankin.
Chustki płócienne tuzin od 2.60 do 7 złr.
Chusteczki z kolorowemi szlakami sztuka 10, 12, 20 7079 9-15 35 centów
Chustki ciepłe himalaja i inne.
Pończochy od 27 ct., szkarpetki od 25 ct. [białe i kolorowe].
Poleca również bardzo dobre ściereczki płócienne do szkła, grube płótno na ściereki do rącznia łokieć 18 centów.

Nowy dowód szkodliwości fałszowanej Wody Anaterynowej do ust, która żadnego skutku zbawiennego nie wywiera, lecz przeciwnie chorobę pogorsza.
List ostrzegający.
Wielmożny Pan
J. G. POPP,
c. k. nadworny dentysta,
w Wiedniu, Stadt, Bognergasse, 2.
W dodatku do mego ostatniego pisma, muszę z żalem wyznać moją winę. Złudzony taniocścią wychwalanych nasladownictw Pańskiej Wody Anaterynowej do ust i twierdzeń niektórych aptekarzy, że Wodę Anaterynową do ust mogą zrobić zupełnie taką samą, jak do użytku tych wyrobów, gdy mi moja Woda do Anaterynowa do ust wysłała. Nie tylko, że te wyroby żadnego zbawiennego skutku nie wywarły, pogorszyły one jeszcze rzeczywisty mój chorobliwy stan, tak że dopiero po użyciu Pańskiej nierównanej Wody Anaterynowej do ust, znalazłem zupełną ulgę. Również przekonałem się o skutek znośni Pańskiej Anaterynowej Pasty do zębów.
Z wdzięcznością zostaję z wysokim szacunkiem ułożony sługa Wielmożnego Pana
J. Ritter v Zawadzki.
Drahotusch.
Składy moich preparatów utrzymują we Lwowie w aptekach: Mikolaszka, A. Sklepińskiego, A. Kochanowskiego, Z. Rukera, J. Beisera, J. Piepasa, K. Krzyżanowskiego, dr. Zarzyckiego, H. Blumenfelda, M. M. Karczewskiego i Wewiorskiego, Müller handel galant., K. Bayer & Leon perfum., Fran. Skulski & Leon par., tudzież we wszystkich aptekach, drogerjach, handlach galanterijnych i handlach perfum. 3349 2-2

L. 2096. (8 51)
Ogłoszenie.

Gdy ogólne nadzwyczajne zebranie członków Spółki rolniczej w Sanoku na dniu 2 b. m. dla braku statutu wymaganą ilości członków do skutku nie przyszło, zapraszamy więc uprzejmie do wzięcia udziału w powtórnie nadzwyczajnym zebraniu członków Spółki rolniczej w Sanoku, które odbędzie się na dniu 16 grudnia b. r. o godz. 11 przed południem w sali Rady powiatowej w Sanoku z następującym
Porządkiem dziennym:
1) Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
2) Ponowne sprawdzenie sprostowanego bilansu za rok 1884.
Feliks Gniewosz Konstanty Sokołowski

Fortepiany i pianina
wyłącznie tylko z dobrych i renomowanych fabryk, utrzymuje na składzie i sprzedaje z gwarancją najtaniej
K. Marecki
(7893 5-8) Hotel Francuski.

Cytra palisandrowa z maszyną, oraz **FORTEPIAN** na 7 oktaw, znakomity, prawnie nowy, krótki, z płytą metalową i także **pianino**, tanio do sprzedania: Lyczaków 7, Kalinowski. (7710 4-6)

Przy ulicy Zborowskiej jest **grunt do sprzedania**, składający się z 490 sągów kwadratowych, 28 sągów frontu, a sąg sprzedaje się po 6 złr. — Bliższa wiadomość ulica Żółkiewska 1. 107³/₄. (8027 5-5)

Hurtowny skład WIN węgierskich M. Kozłowskiego
w (8007 2-3)
Przemyślu.

Zakupując osobiście od 20 lat w pierwszych magnackich winiacach jako też mając własną winnicę na Węgrzech polecam wina naturalne najzdrowsze i wyborne w smaku, w beczkach oryginalnych od 130 do 135 litrów.
Wina odstęgałe czystego bez lagru: Beczka od złr. 70, 60, 70, 80, 100 do 400 złr.
Wina stołowe białe w butelkach: Butelka od ent. 40, 5, 6, 10, 80 i 1 złr.
Wina tokajskie stare wytrawne lub przyszłoz. Butelka od złr. 1.50, 2, 3, 4, 5, do 6 złr.
Esencja tokajska stara dla osób osłabionych lub rekonwalescentów: Butelka złr. 3, 4, 6 do 10 złr.
Oprócz tego pakowane w paczkach:
12 butel. wina białego Samorodner nr. 1 złr. 7.—
12 " " " " nr. 2 złr. 9.—
12 " " " Hegyaljaera wyborn. złr. 10.50
12 " " " Książęcego złr. 11.—
12 " " " (Király) królewskiego złr. 12.50
12 " " " czerwonego Szegszarder złr. 7.—
12 " " " Ofner Adelsberger złr. 7.—
12 " " " Budai jak Bordeaux złr. 9.—
12 " " " Egri (Erlauer) złr. 10.—
12 " " " Villanyer Cabinet złr. 10.80
12 " " " St. Julien francusk. złr. 13.—
1 " wódki Śliwowej Syrm. starej złr. 1.20
1 " " Starki przemyskiej złr. 1.25
Arak i rum z Jamajki.
Cognac francuski.

Srebro chińskie i Meble żelazne.

ED. GEBHARD
we Lwowie
poleca w wielkim doborze i po najniższych cenach:
Serwisy stołowe do herbaty i kawy oraz
Serwisy do umywalni
Szkoło kryształowe rzałęte
cienkie i zwykłe gładkie.
Naczynie kuchenne i wyroby z drzewa i blachy.
Komisowe składy srebra chińskiego i alpaki, oraz mebli żelaznych.
Ceny fabryczne. (7458 7-12)

Wielki dobór przedmiotów zbytkowych

Wprost z południowej Ameryki od producentów w sprowadzoną wyborną KAWĘ
poleca pod godłem **„SYRIUSZ”**
SKŁAD KAWY WE LWOWIE
Artura Kościckiego
(4 Torajęczyzna bez 22 na dotę).
Kosztuje we Lwowie:
1 kilo zł. 1.50 i 1.60 ct.
Na prowincyi:
3/4 kilo zł. 7-70. i 8.20 ct. franco.
Czas miesięca bezpłatny transport. (3595 50 8)

Stare rumy

po zaszczytnie znanej 62 lat w Jarosławiu istniejącej firmie
Bracia Juśkiewicz
Jamajka z roku 1-30 fl. szamp. zł. 4.—
" " " 1830 1/2 fl. szam. zł. 2.50
" " " 1860 fl. szamp. zł. 2.50
" " " No. I. flaszka 3/4 litra zł. 1.20
" " " No. I. " " litra zł. .65
" " " częściejowo na miary, litr zł. 2.—
Bremski " " " " zł. .80
Ananasowy z r. 1848 flasz. szam. zł. 4.—
" " " z r. 1848 1/2 flaszki zł. 2.—
" " " z r. 1848 1/4 " zł. 1.20

WINA
krajowe i zagraniczne z najślawniejszych winnic
Wszelkie towary korzenne najlepszej jakości i najtaniej poleca:
Józef Krasicki
(następca Br. Juśkiewicz)
(1912) w Jarosławiu.

Ogłoszenie.

(8111 1-3)
Budżet na 1886 dla Rady powiatowej Husiatyńskiej, wystawiony do przejrzania stronom interesowanym w Radzie powiatowej.
Z Wydziału Rady powiatowej Husiatyn, 28 listopada 1885.

Księgarnia H. Altenberga (przedtem Richtera) we Lwowie

poleca przy nadchodzącej porze, szczególnie **na podarunek gwiazdkowy** stosowne: Dzieła poetyczne i dramatyczne ilustrowane
Fryderyka Schillera właśnie ukończone, w 2 sporych tomach in 8 w przepysnej oprawie, cena złr. 20.
Tudzież poleca księgarnia w tym celu inne swoje wydawnictwa, mianowicie:
Antologia polska. Wybór najcenniejszych utworów poetów polskich, zestawił Wł. Belza. Wydanie drugie z 12ma ilustracyami znakomitych polskich artystów, w wytwornej oprawie z złożonym brzegiem, cena złr. 6.
Antologia obca. Wybór najcenniejszych utworów poetów cudzoziemskich, zestawił Wł. Belza, z 20 portretami w pięknej oprawie z złożonym brzegiem, cena złr. 6.
Mickiewicz. Pan Tadeusz, historia szlachecka z roku 1811 i 12. Wydanie in 4to ilustrowane przez Andriolego, w wytwornej oprawie, z złoć. brzegiem cena zł. 28.
Pol W. Mohort. Rapsod rycerski. Wydanie in 4to ilustrowane przez Jul. Kossokę w wytwornej oprawie z złożonym brzegiem. Cena złr 15.
Kraszewski J. I Bajeczki dla dzieci, z ilustracyami Andriolego, w pięknej oprawie. Cena złr. 1 80 ct.
Powyższe książki się również do nabycia we wszystkich księgarniach w kraju i za granicą

Rok 1885/6.

Na Gwiazdkę!

Najnowsze książki i nuty
STASOWNE NA PODARKI
wydane nakładem księgarni i składu nr 1
FERDYNANDA HOESICK'A
w Warszawie, ulica Senatorska nr. 496.

Do nabycia we wszystkich znaczniejszych księgarniach we Lwowie u Gubrynowicza i Schmidta Księgarni Polskiej, K. Łukaszczyka, Miłkowskiego, Richtera, Seyfartha i Czajkowskiego. Osoby na prowincyi zamieszkałe, wypisujące z katalogu tego pocztą za rs. 5 lub więcej kosztów przesyłki nie ponoszą.

Baśnie i podania ludu polskiego.

6 klechd **Wójcickiego**, z 12-ma przeslicznymi obrazkami (kostumy narodowe) **Wł. Szymańskiego**, z ozdobną ryciną kolorowaną na tytule. Cena rs. 1.50.
Zbytecznym byłoby podnosić zalety tego wydawnictwa. Najpiękniejsze baśnie Wójcickiego, uznane jako arcydzieła w swoim rodzaju, ilustrowane barwnymi przepysznymi rysunkami kolorowanymi kostumów narodowych przez zdolnego naszego ilustratora Wł. Szymańskiego, tak pod względem treści jak i wydania zajmującym muszą być nabytkiem dla młodzieży i dzieci przez **Z. Zajczkowską**.

Dzieje nowożytne w obrazach,

Zwyciorysy, charaktery i fakta historyczne. Cena w ozdobnej oprawie rs. 2.40, w zwyczaj. opr. 2 bez opr. rs. 1.80.
Stygnie to dzieło, nie tylko u nas, ale i zagranicą gdzie wielu wydań się doczekało, cieszy się słuźonym rozgłosem. Krytyka powszechnie, jako jedno z najcenniejszych podręczników je zaleca, posiada ono bowiem zaletę, że tak młodzieńcze jak starszy, czyta je z niesłychanym zajęciem, jak powieść i niewiedząc kiedy, obeznaje się z historią powszechną i faktami w dziejach wszystkich narodów najwięcej zajmującymi. Tom tu wydany stanowi dopełnienie dzieła, obejmuje dzieje nowożytne; poprzednio zaś wyszły:

Historia powszechna w obrazach.

3 tomy. Obejmująca historię starożytną, wieków średnich i nowożytną przez **Grube'go**, z dodaniem historii Słowiańszczyzny, opracowała **Zuz. Zajczkowska**. Cena w ozdobnej oprawie rs. 6.60, w opr. zwyczaj. rs. 5.50, bez opr. rs. 4.50.

Wyprawa po złote runo.

Przygody wędrowców w Ameryce, z rycinami. Cena w ozdobnej oprawie rs. 1.50, w opr. zwyczaj. rs. 1.20 bez opr. rs. 1.
Podróże Birtia są dla młodzieży nader pouczające zajmują w wysokim stopniu umysł i wyobraźnię czytającego, i obznajmniają go z krajem i obyczajami obcych oddalonych narodów. Tłumaczenie wyborne pani M. Zielińskiej tem więcej książkę tę zaleca.

Kopciuszek.

Powieść dla dorastających panienek, przez **Teresę Jadwięę**, z rycinami. Cena w ozdobnej oprawie rs. 1.50, w opr. zwyczaj. rs. 1.20, bez opr. 1.
Jest to jedna z najpiękniejszych powieści dla młodych panienek, zdolnej tej i genialnej autorki, napisana z uczuciem i ciepłym rodzinnym. Tendencja książki tej tem więcej jest na czasie, że bohaterka powieści, z zamożnej lecz zubożałej rodziny pochodząca, pracą własną i samopoczą, doszła do niezależności i szczęścia.

165 powiastek dla małych dzieci.

Od 6 do 9 lat. Cena w ozdob. oprawie rs. 1.50, w opr. zwyczaj. rs. 1.20, bez oprawy rs. 1.
Ulubiona autorka książek dla młodzieży Zofia z Rymanowa, dała tu nowy dowód swej staranności o dobro młodzieży, zebrawszy wiązankę nader zajmujących moralnych powiastek które po części przyswoiła z różnych języków i autorów, po części zaś oryginalnie napisała. Pięć-kie obrazki zdobią tę książkę i czynią ją tem ponętniejszą dla dzieci.

Uroczna Warszawianka.

IX podarek muzyczny, 16 nowych tańców na karnawał 1885/6 z przesliczną ryciną. **Album muzyczne.** Cena rs. 2.
Wydawnictwo to od lat już dziesiątką cieszy się zasłużonym powodzeniem. Zawiera zawsze najpiękniejsze i najpopularniejsze tańce, grywane we wszystkich publicznych miejscach, jak teatrach, maskaradach, w Dolinie — a jako **ozdobnie z kolorową ryciną** wydane **Album**, stosownie jest jako **piękny podarek** bądźto **na gwiazdkę** lub **dla dam**.
Nabycie zaś takiego albumu, przedstawia jeszcze tę korzyść że kupując pojedynczo, tańce te kosztowałyby przynajmniej drugie tyle.

Szkoła na skrzypce Górskiego.

Część 3-a
Cena rubli 2.50
Nazwisko autora jako profesora Warszawskiego Konserwatorium muzycznego, najlepszą ręką stanowi co do praktyczności tej szkoły. Zestawiona ona jest umiejętnie według **najnowszej metody**. (1845 1-2)

Düsseldorfska fabryka
w **KRAKOWIE**, poleca
musztardę
francuską i kremską,
ocet prawdziwy winny i owocowy
w najlepszych gatunkach, przewyższający wybornym smakiem i trwałością wyroby francuskie.
Do nabycia w handlach korzennych po cenach umiarkowanych.
(4622 10-1)

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
 porcelany, szkła i towarów mieszanych
 we Lwowie, ul. Trybunalska 1. 6.
 Założony w roku 1845

poleca:
Kloszyki (nakrywy z podstawkami)
 na ser, masło, bryndzę, miód,
 ze szkła gładkiego tanie, lub szkła kryształowego w różnych kształtach i wielkościach. — W obfitym wyborze.

Dr. Antoniego Bergera

nowy poradnik w **szabonościach płciowych i skórnych** (dla obojga płci), 3cie wydanie. Do nabycia u autora za 1 zlr., za zaliczką wraz z opak. 1 zlr. 20 ct. **Także leczenie listownie pod dyskretyą** oraz i leki
 Ord. demowa od 3-5 po południu. Lwów ul. Karola Ludwika 1. 7. (6469 11-?)

Z włóczki chustki mniejsze i większe w najnowszych wyrobach, **kamizelki, spodnice, kamasze dla dzieci, sukienki, kaftaniki i czapki,** poleca w największym wyborze po najniższych cenach handel **F. KNAUERA I SYNA** pod „Złotym Lwem“ we Lwowie, Plac Kapitulny.

Zakupno starożytności

Z polecenia najznakomitszych amatorów z Anglii, placę nadzwyczaj wysokie ceny za przedmioty sztuki ze złota i srebra, za emajlowane złote tabakierki i biżuterie francuskie, bronzem ozdobione meble, takie same pendule i kandelabry, kryształowe górskie i inne kamienie szlachetne, oprawione z emalią w złocie, limozy, kosę słoniową, gobeliny i materye, stare koronki, wachlarze, miniatury, majoliki, broń, stare obrazy francuskich i angielskich mistrzów, takie same ryciny i książki, w ogóle przedmioty sztuki pierwszorzędnej jakości.
 Na listowne oferty udziela się bezzwrotnie odpowiedź z zapewnieniem najściślejszej dyskrecyi; jestem na razie także gotów przybyć sam na miejsce. Przesyłka rysunku lub fotografii jest pożądana. (7731 4-8)

Adolf Pick,
w i e d e n
 Stad., Augustiners-rasse 10
 Palais Lobkowitz.

Ważne dla palących!

główna sprzedaż tytoniu i cygar Nr. 1
 we Lwowie, **Halicka 25** — poleca

tutki cygaretowe własnego wyrobu, z najlepszego prawdziwego francuskiego papieru Cartouche, Houblon, Mais, w każdej długości nieszkodliwe zdrowiu i starannie wykonane, tudzież bibelki cygaretowe, eleganckie maszynki i wszelkie inne przybory do palenia.
 Wzry na żądanie gratis i franco.
 P. T. kłopotem odstępuje się znaczny rabat.
 Również poleca się wszystkie gatunki wybornych cygar odleżałych i wybieranych, ciemnych lub jasnych, z znanego k. głównej fabryki w Winiakach. (7949 3-4)

„OBRAZKI“
 „ze świata chorób“

są do nabycia w księgarni p. Milikowskiego we Lwowie. Cena w miejscu 1 zł. Próbką treści: O „kaszlu“ oskrzelowym i płucnym, o kąpielach „stalowych“, o „żętrycy“, o homeopatyi „Mattejeja“, o wadach zakładów wodoleczniczych, o leczeniu „dyfteryi“ i t. d. (3674 27-?)

Ważne dla właścicieli wszelkich maszyn:

Prawdziwy **kaukaski olej maszynowy**

ze wszystkich dotychczas używanych gatunków niezaprzeczenie **najlepszy** a stosunkowo **najtańszy**, poleca i sprzedaje hurtownie **Ludwik Winiarz** we Lwowie, ulica Teatralna 1. 16.

Dla wygody szan. odbiorców, urządzone został **Główny skład kaukaskich olejów maszynowych** u pp.

HÜBNER I HANKE
 we Lwowie. (7552 8-?)

Dyetaryusz z wyrobionem piśmem, z manipulacją sądową obznajomiony, mogący wykazać się oblibnemi świadectwami, poszukuje posady. — Łaskawe zgłoszenia pod adresem: **J. Kucharski**, poste restante **Rzeszów**. (7139)

T. Okornicki
MAGAZYN
porcelany i szkła
 ulica Halicka 1. 4.

poleca serwisy stołowe, herbaciane, szkło gładkie i rżnięte w wielkim wyborze po najniższych cenach.
WIELKI WYBÓR TOWARÓW LUKSUSOWYCH z porcelany, szkła, terakoty i majoliki, tace drewniane i z blachy lakierowanej.
 Na żądanie przesyłam wzory serwisów pocztą do wyboru (8048 1-4)

Biuro nauczycielskie
Maryi Wysockiej
 w **KRAKOWIE**,
 ulica Bracka liczba 5.

Mając rozliczne stosunki w kraju i za granicą, zajmuję się umieszczeniem guwernerów, guwernantek i ben narodowości polskiej, francuskiej, angielskiej i niemieckiej. (6 9-4)

Antoni Halski

handel żelazny,
 Lwów, poleca swój **wielki wybór**
 plac Halicki licz. 1.

Halifaks* polerowanych, para zł. 3.80
 „ zwykłych, 1 sorta „ zł. 2.60
 „ „ 2 sorta „ zł. 2.—
 „ „ damskich z rowkami „ zł. 2.50
 „ „ Armin* polerowanych „ zł. 4.—
 „ „ całych żelaznych z paskami na przodzie, para „ zł. 1.50
 Paski tylne do wszystkich żył „ zł. —.35
Wszelkie przybory do robót pileczkowych, formiery hyblowane jaworowe po zł. 1.80 metr □, orzechowe, gruszkowe, mahoniowe, popielato bełcowane po zł. 2.20. (7715 5-24)

Jaegera normalna bielizna z uznanej pierwszorzędnej fabryki **Fryderyka Redlicha** w Bernie. 7763

Główny skład w handlu
F. S. Bardasza
 we Lwowie
 vis a vis kościoła Katedry.
 Ceny fabryczne.

Na podarki
na Gwiazdkę
 polecamy wielki wybór **kasetek z farbami**
 od 50 centów do złr. 20.

HÜBNER I HANKE
 we Lwowie. 8140

Röslera
woda do zębów i ust
 jest bezsprzecznie najlepszym środkiem od bólu zębów i służy także równocześnie do utrzymania zębów w czystości. Ta od wielu lat sprawdzona i sławna woda do ust uchyla jednocześnie każdy nieprzyjemny odor w ustach. — Flaszka 35 ct.

R. Tüchler aptekarz,
 (W. Röslera synowiec, następcą)
 we Wiedniu, I., Regierungsgasse, 4.
 Prawdziwa do nabycia we Lwowie w apt. Zygmun. Ruckera, w Kutach w apt. A. Zagajewskiego; w Warężu w apt. w Kołomyi u Stenzla apt. w Tarnopolu u H. Kabanego, apt. w Sokalu Eug. Wysockański, w Warężu B. Krzywobłocki, apt. [4532 23-?]

Nowo urządzonego handlu
HERBATY chińsko - rosyjskiej
Edmunda Riedla
 1. 10 we L W O W I E, plac Maryacki 1. 10.
 poleca **zbiorn majowego:**

pół kilo Cengo	Nr. 1.	złr. 1.60
„ „ Souehong czarna	„ 2.	„ 2.—
„ „ Souehong czarna	„ 3.	„ 3.—
„ „ Kasjow	„ 4.	„ 4.—
„ „ Melange de Londres	„ 5.	„ 4.—
„ „ Pecco	„ 6.	„ 3.—
„ „ Karawanowa	„ 7.	„ 4.—
„ „ najprzed.	„ 8.	„ 6.—
„ „ Gumpow perłowa	„ 9.	„ 3.—
„ „ przednia	„ 10.	„ 4.—

Herbata Souehong czarna, zbiór majowy, w oryginalnych chińskich skrzynkach i ołowiu pakowana, złr. 3.75. Wysiewki herbaciane 1/2 kilo złr. 1.30. Wysiewki herbaciane z najlepszych herbat pół kilo złr. 1.60.
 Zamówienia z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą. Opakowie nie się nie liczy. (4773)

AWIZO!

Podajemy do łaskawej wiadomości Szanownej P. T. Publiczności, że wielka kolekcya **nowości na podarunki BOŻEGO NARODZENIA** już nadeszła, upraszamy o łaskawe odwiedzenie naszego magazynu, w celu oglądnięcia tych nowości.

Specjalny magazyn
 galanteryi, biżuteryi, perfumeryi, przyborów do toalety i podróży, wielki wybór zabawek dzieciennych etc.

Z wysokim poważaniem
Késmárky & Illes
 (7891 2-2)
MAGAZYN AU BON MARCHÉ
 Lwów, ulica Teatralna 1-2.
 Budapeszt, ulica Hatwańska. Budapeszt, Kerepeski bazar.
 Wiedeń, Karlsbad, Cieplice.
 Na żądanie wysyłamy cenniki franco.

Wielki skład powozów
 najnowszych fasonów
Schustala i Spółki
 c. k. nadwornej fabryki

wraz z składem tarantasów, sań i używanych karet, landauerskich powozów, pod znanym zarządzeniem firmy
E. & J. STROMENGER
 we Lwowie,
 ulica Karola Ludwika, liczba 5.
 6470